Den uforbederlige bibliotekar
Niels Jensen

Skanning / foto af tekst.

https://uforbederlig.dk

Udarbejdet af Niels Jensen

150—

81 & 82

OLDFUX.

HUMORISTISK KALENDER

FOR

1881

AF

PETER SØRENSEN & Co.

ILLUSTRERET AF H. TEGNER.

TILLADT AF UNIVERSITETET

KJØBENHAVN.
ERNST BOJESENS KUNSTFORLAG.
VIMMELSKAFTET 48.

CHR. J. CATO'S LITH. ETBL.

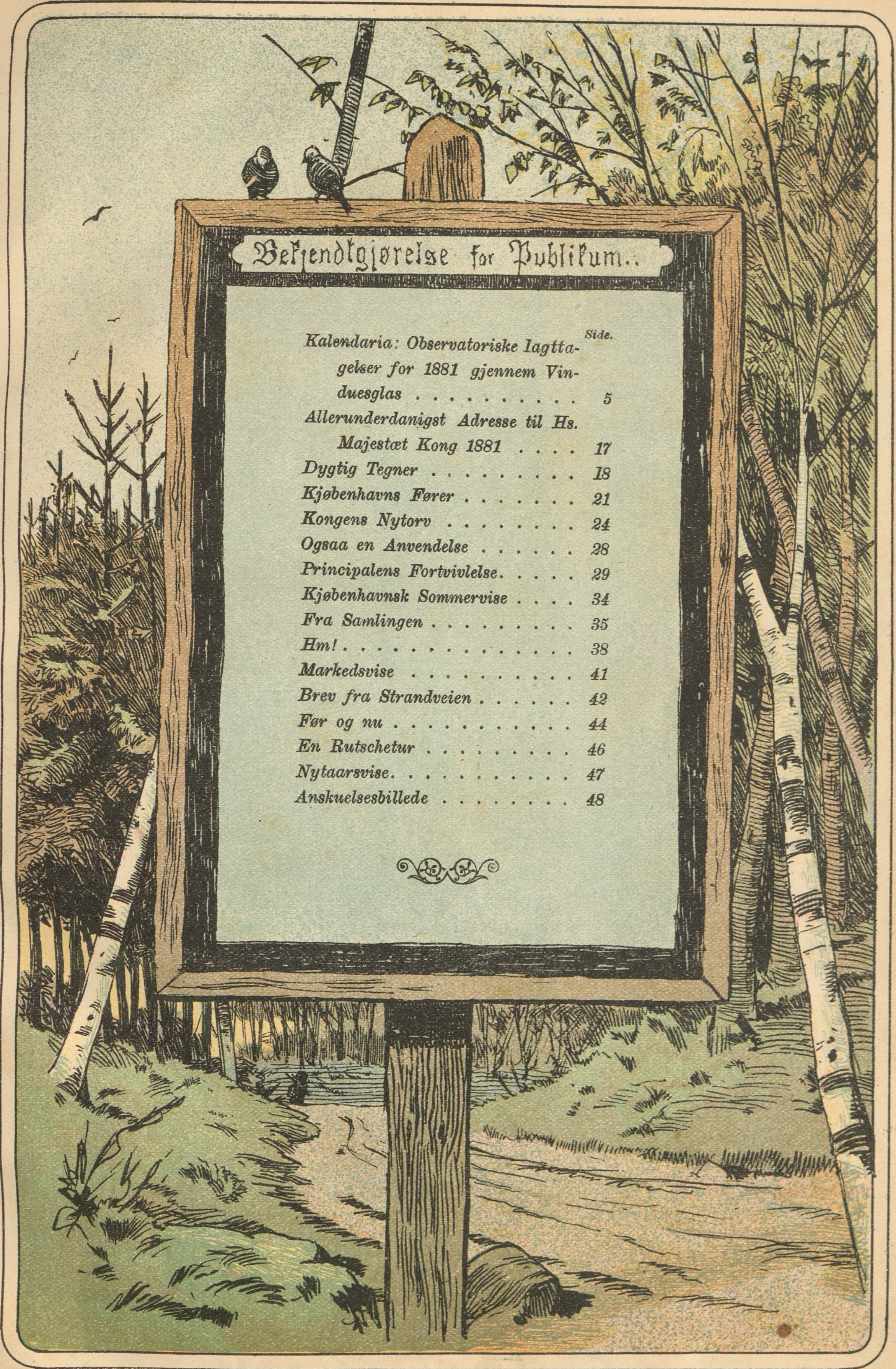
Bekjendtgjørelse for Publikum..
Side.
Kalendaria: Observatoriske Iagttagelser for 1881 gjennem Vinduesglas 5
Allerunderdanigst Adresse til Hs. Majestæt Kong 1881 17
Dygtig Tegner 18
Kjøbenhavns Fører 21
Kongens Nytorv 24
Ogsaa en Anvendelse 28
Principalens Fortvivlelse. 29
Kjøbenhavnsk Sommervise 34
Fra Samlingen 35
Hm! 38
Markedsvise 41
Brev fra Strandveien 42
Før og nu 44
En Rutschetur 46
Nytaarsvise. 47
Anskuelsesbillede 48

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

Januar eller Stjernemaaned.

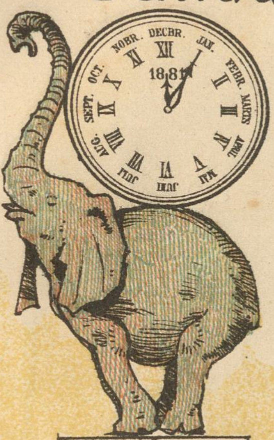

1	LØRDAG
2	SØNDAG
3	MANDAG
4	TIRSDAG
5	ONSDAG
6	TORSDAG
7	FREDAG
8	LØRDAG
9	SØNDAG
10	MANDAG
11	TIRSDAG
12	ONSDAG
13	TORSDAG
14	FREDAG
15	LØRDAG
16	SØNDAG
17	MANDAG
18	TIRSDAG
19	ONSDAG
20	TORSDAG
21	FREDAG
22	LØRDAG
23	SØNDAG
24	MANDAG
25	TIRSDAG
26	ONSDAG
27	TORSDAG
28	FREDAG
29	LØRDAG
30	SØNDAG
31	MANDAG

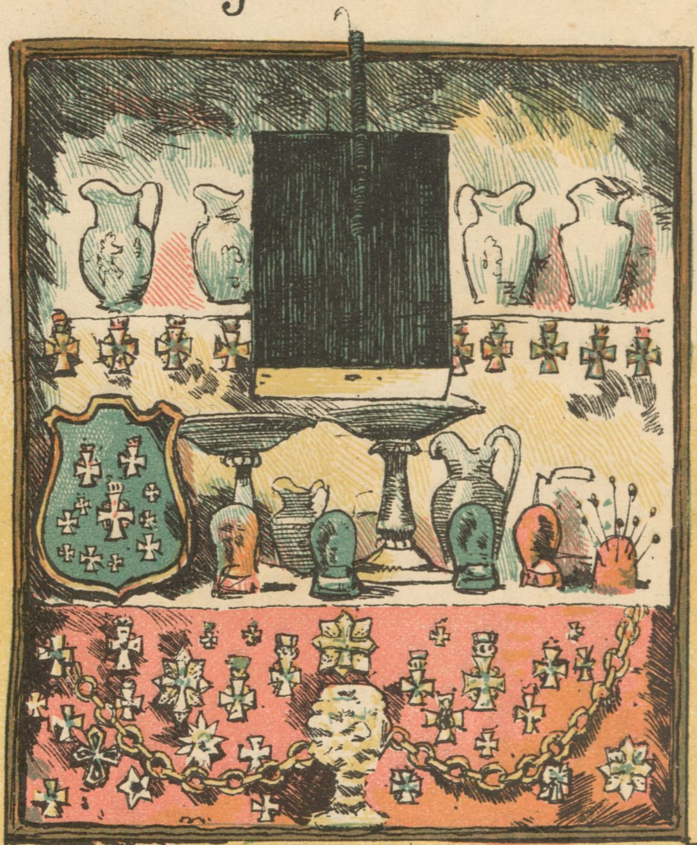

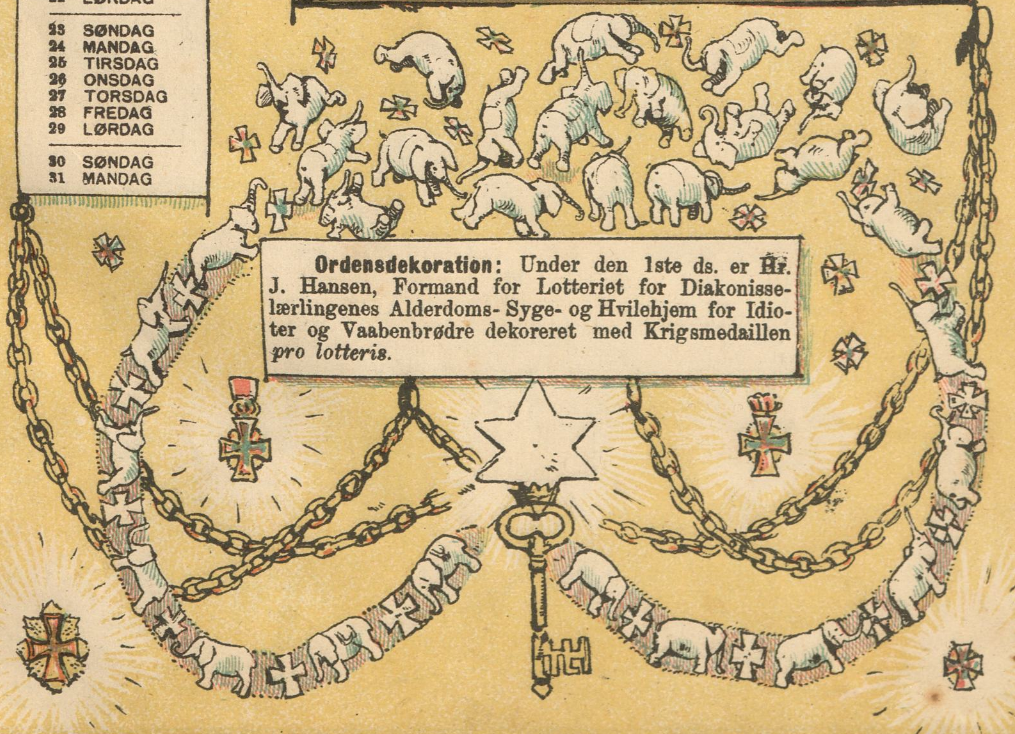

Ordensdekoration: Under den 1ste ds. er Hr. J. Hansen, Formand for Lotteriet for Diakonisselærlingenes Alderdoms- Syge- og Hvilehjem for Idioter og Vaabenbrødre dekoreret med Krigsmedaillen *pro lotteris.*

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

Februar eller Balmaaned.

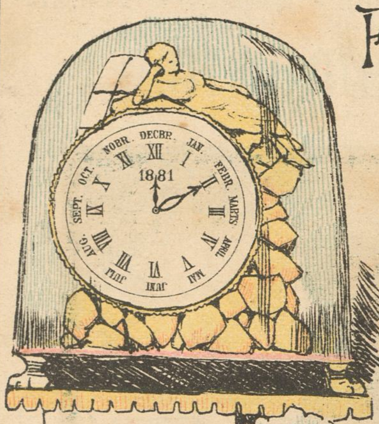

1 TIRSDAG
2 ONSDAG
3 TORSDAG
4 FREDAG
5 LØRDAG

6 SØNDAG
7 MANDAG
8 TIRSDAG
9 ONSDAG
10 TORSDAG
11 FREDAG
12 LØRDAG

13 SØNDAG
14 MANDAG
15 TIRSDAG
16 ONSDAG
17 TORSDAG
18 FREDAG
19 LØRDAG

20 SØNDAG
21 MANDAG
22 TIRSDAG
23 ONSDAG
24 TORSDAG
25 FREDAG
26 LØRDAG

27 SØNDAG
28 MANDAG

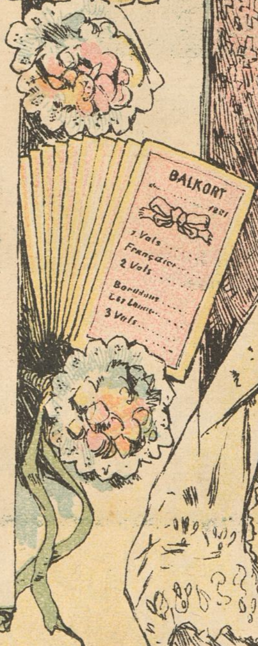

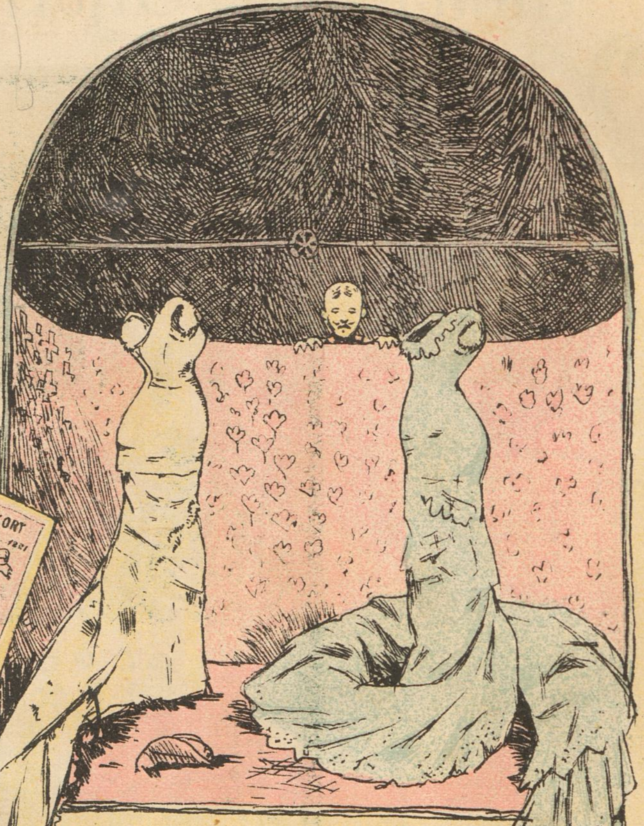

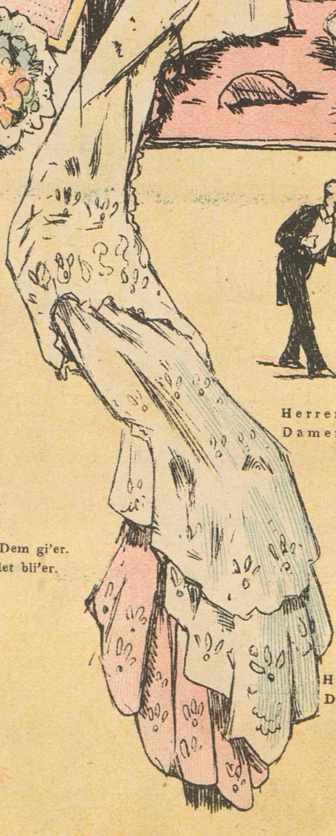

Herren: I Françaiserne Slæbene ynkeligt træ'es.
Damen: Saa er Herren en Boeuf — à la Française.

Herren: „Forkert" eller „Rigtigt" det Valg jeg Dem gi'er.
Damen: Dands De bare rigtigt — forkert nok det bli'er.

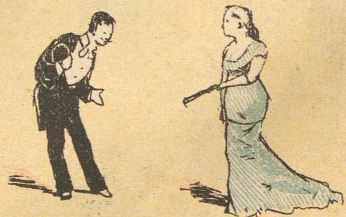

Herren: Langsomt hentæres for Dem Kavalerene
Damen: Naar vi dandser, bli'er Sygdommen nok galloperende.

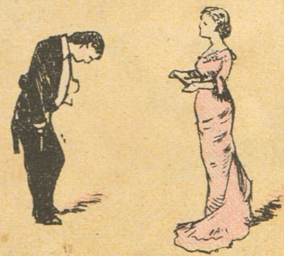

Herren; O danske Kvinde! Du Pryd for Dit Hjem!
Damen: Min Herre! jeg har ikke drukket Dus med Dem.

Herren: For Aandrighed alle Damer mig priser.
Damen: Saa har De vist ikke skrevet disse Deviser.

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

Marts eller Maskemaaned.

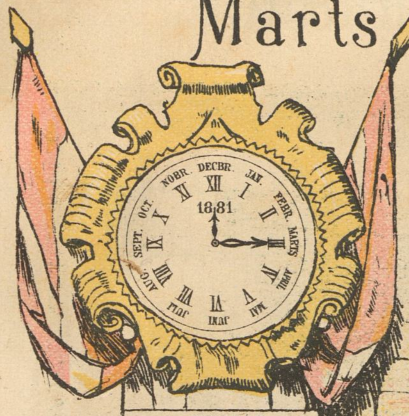

1	TIRSDAG
2	ONSDAG
3	TORSDAG
4	FREDAG
5	LØRDAG
6	SØNDAG
7	MANDAG
8	TIRSDAG
9	ONSDAG
10	TORSDAG
11	FREDAG
12	LØRDAG
13	SØNDAG
14	MANDAG
15	TIRSDAG
16	ONSDAG
17	TORSDAG
18	FREDAG
19	LØRDAG
20	SØNDAG
21	MANDAG
22	TIRSDAG
23	ONSDAG
24	TORSDAG
25	FREDAG
26	LØRDAG
27	SØNDAG
28	MANDAG
29	TIRSDAG
30	ONSDAG
31	TORSDAG

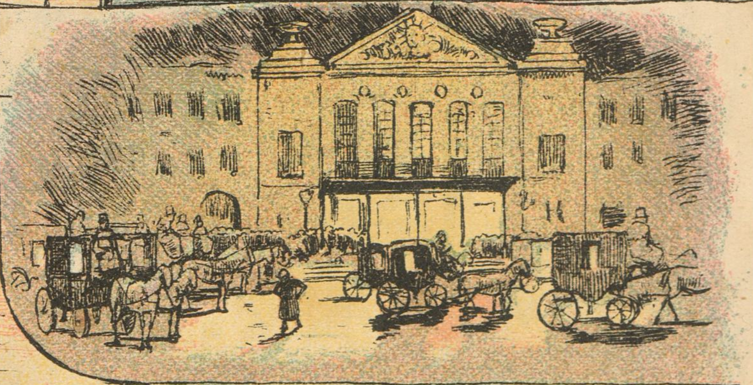

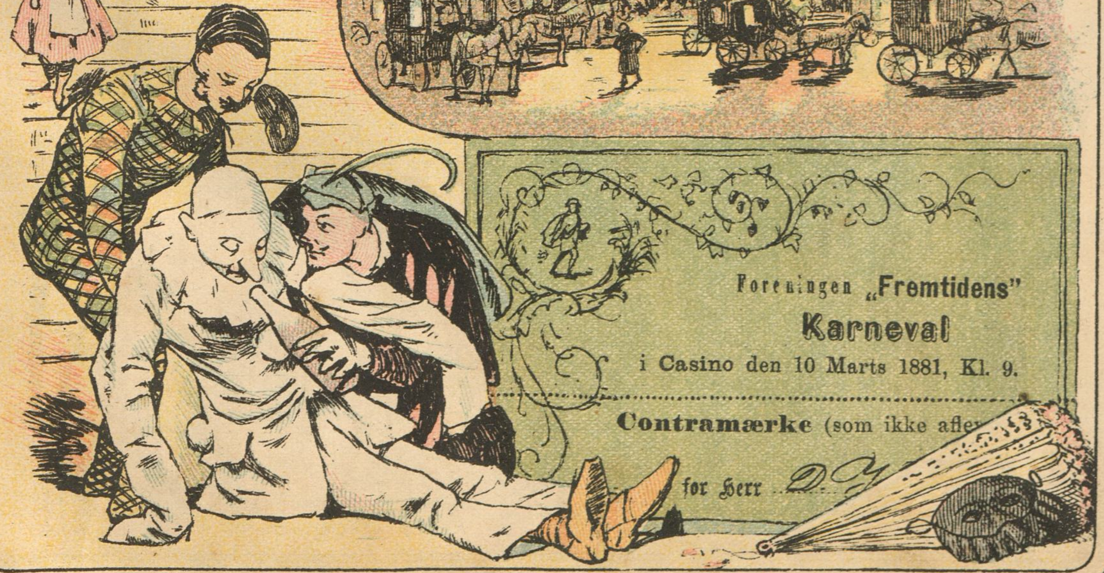

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

April eller Faaremaaned.

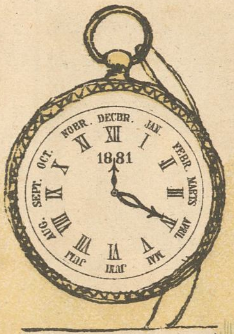

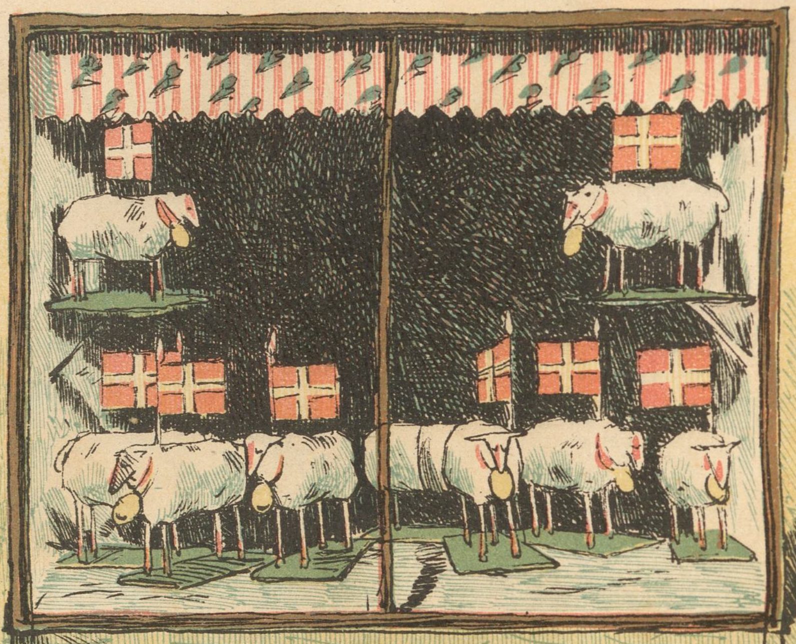

1 FREDAG
2 LØRDAG

3 SØNDAG
4 MANDAG
5 TIRSDAG
6 ONSDAG
7 TORSDAG
8 FREDAG
9 LØRDAG

10 SØNDAG
11 MANDAG
12 TIRSDAG
13 ONSDAG
14 TORSDAG
15 FREDAG
16 LØRDAG

17 SØNDAG
18 MANDAG
19 TIRSDAG
20 ONSDAG
21 TORSDAG
22 FREDAG
23 LØRDAG

24 SØNDAG
25 MANDAG
26 TIRSDAG
27 ONSDAG
28 TORSDAG
29 FREDAG
30 LØRDAG

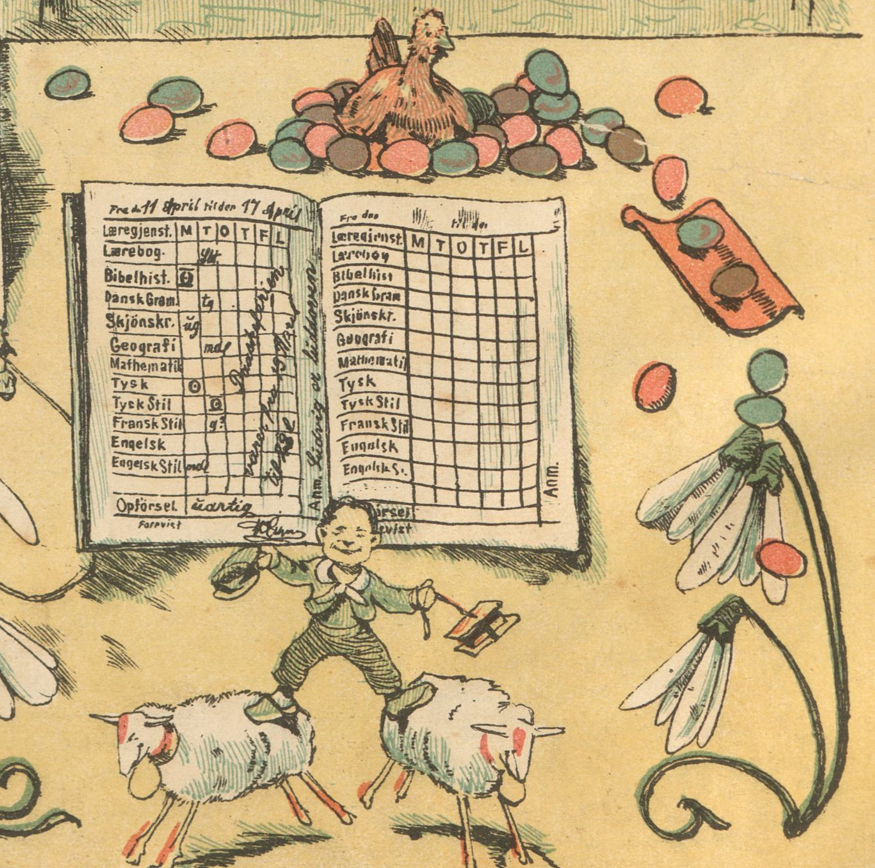

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

Mai eller Udflyttermaaned

1 SØNDAG
2 MANDAG
3 TIRSDAG
4 ONSDAG
5 TORSDAG
6 FREDAG
7 LØRDAG

8 SØNDAG
9 MANDAG
10 TIRSDAG
11 ONSDAG
12 TORSDAG
13 FREDAG
14 LØRDAG

15 SØNDAG
16 MANDAG
17 TIRSDAG
18 ONSDAG
19 TORSDAG
20 FREDAG
21 LØRDAG

22 SØNDAG
23 MANDAG
24 TIRSDAG
25 ONSDAG
26 TORSDAG
27 FREDAG
28 LØRDAG

29 SØNDAG
30 MANDAG
31 TIRSDAG

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

Juni eller Landliggermaaned.

1	ONSDAG
2	TORSDAG
3	FREDAG
4	LØRDAG
5	SØNDAG
6	MANDAG
7	TIRSDAG
8	ONSDAG
9	TORSDAG
10	FREDAG
11	LØRDAG
12	SØNDAG
13	MANDAG
14	TIRSDAG
15	ONSDAG
16	TORSDAG
17	FREDAG
18	LØRDAG
19	SØNDAG
20	MANDAG
21	TIRSDAG
22	ONSDAG
23	TORSDAG
24	FREDAG
25	LØRDAG
26	SØNDAG
27	MANDAG
28	TIRSDAG
29	ONSDAG
30	TORSDAG

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

Juli eller Jordbærmaaned.

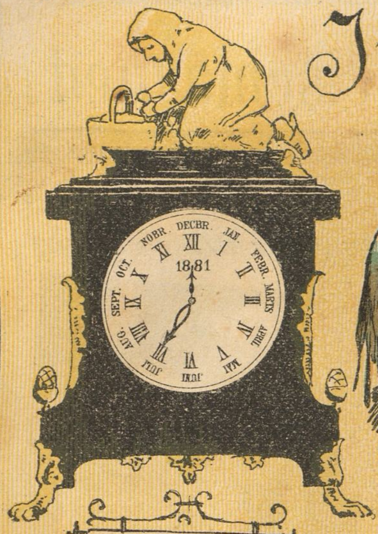

1 FREDAG
2 LØRDAG

3 SØNDAG
4 MANDAG
5 TIRSDAG
6 ONSDAG
7 TORSDAG
8 FREDAG
9 LØRDAG

10 SØNDAG
11 MANDAG
12 TIRSDAG
13 ONSDAG
14 TORSDAG
15 FREDAG
16 LØRDAG

17 SØNDAG
18 MANDAG
19 TIRSDAG
20 ONSDAG
21 TORSDAG
22 FREDAG
23 LØRDAG

24 SØNDAG
25 MANDAG
26 TIRSDAG
27 ONSDAG
28 TORSDAG
29 FREDAG
30 LØRDAG

31 SØNDAG

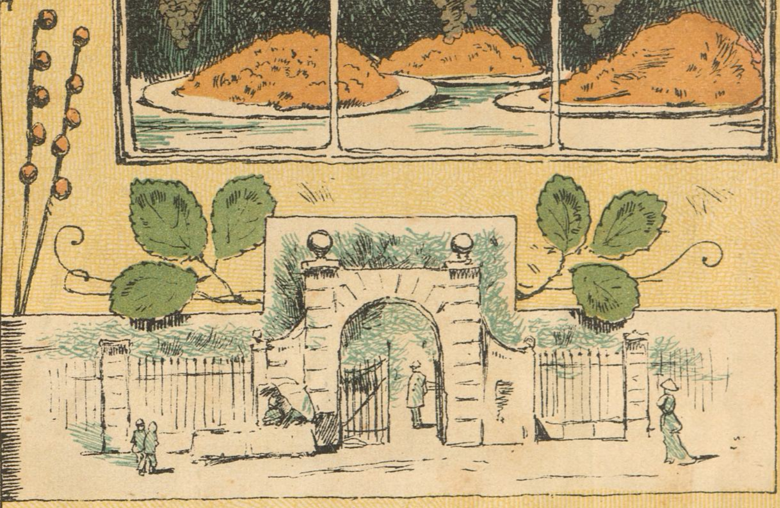

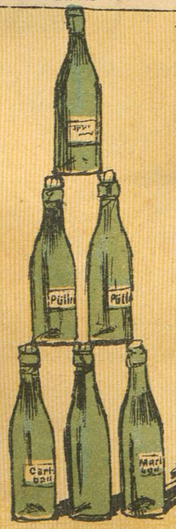

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

August eller Reisemaaned

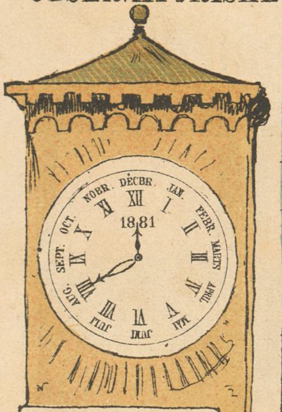

1 MANDAG
2 TIRSDAG
3 ONSDAG
4 TORSDAG
5 FREDAG
6 LØRDAG

7 SØNDAG
8 MANDAG
9 TIRSDAG
10 ONSDAG
11 TORSDAG
12 FREDAG
13 LØRDAG

14 SØNDAG
15 MANDAG
16 TIRSDAG
17 ONSDAG
18 TORSDAG
19 FREDAG
20 LØRDAG

21 SØNDAG
22 MANDAG
23 TIRSDAG
24 ONSDAG
25 TORSDAG
26 FREDAG
27 LØRDAG

28 SØNDAG
29 MANDAG
30 TIRSDAG
31 ONSDAG

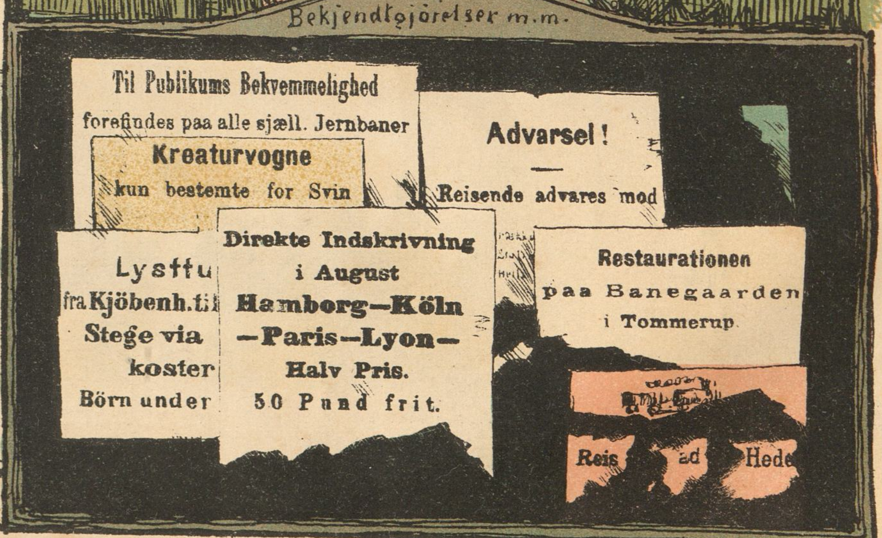

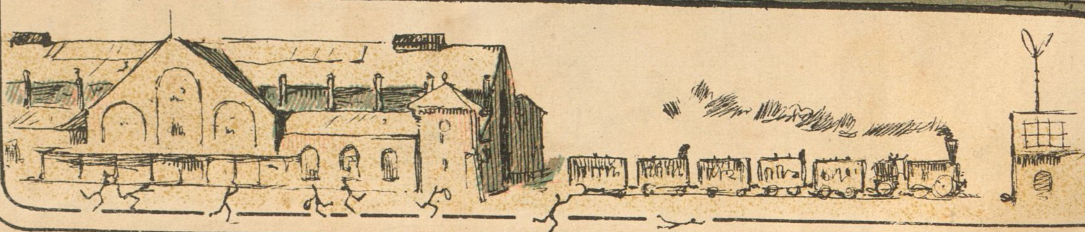

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

September eller Theatermaaned

1 TORSDAG
2 FREDAG
3 LØRDAG

4 SØNDAG
5 MANDAG
6 TIRSDAG
7 ONSDAG
8 TORSDAG
9 FREDAG
10 LØRDAG

11 SØNDAG
12 MANDAG
13 TIRSDAG
14 ONSDAG
15 TORSDAG
16 FREDAG
17 LØRDAG

18 SØNDAG
19 MANDAG
20 TIRSDAG
21 ONSDAG
22 TORSDAG
23 FREDAG
24 LØRDAG

25 SØNDAG
26 MANDAG
27 TIRSDAG
28 ONSDAG
29 TORSDAG
30 FREDAG

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

Oktober eller Konfirmationsmaaned.

1 LØRDAG

2 SØNDAG
3 MANDAG
4 TIRSDAG
5 ONSDAG
6 TORSDAG
7 FREDAG
8 LØRDAG

9 SØNDAG
10 MANDAG
11 TIRSDAG
12 ONSDAG
13 TORSDAG
14 FREDAG
15 LØRDAG

16 SØNDAG
17 MANDAG
18 TIRSDAG
19 ONSDAG
20 TORSDAG
21 FREDAG
22 LØRDAG

23 SØNDAG
24 MANDAG
25 TIRSDAG
26 ONSDAG
27 TORSDAG
28 FREDAG
29 LØRDAG

30 SØNDAG
31 MANDAG

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

November eller Pölsemaaned.

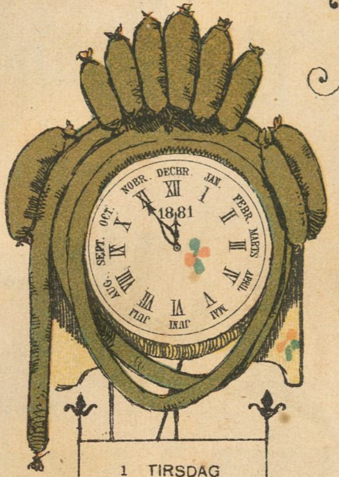

1 TIRSDAG
2 ONSDAG
3 TORSDAG
4 FREDAG
5 LØRDAG

6 SØNDAG
7 MANDAG
8 TIRSDAG
9 ONSDAG
10 TORSDAG
11 FREDAG
12 LØRDAG

13 SØNDAG
14 MANDAG
15 TIRSDAG
16 ONSDAG
17 TORSDAG
18 FREDAG
19 LØRDAG

20 SØNDAG
21 MANDAG
22 TIRSDAG
23 ONSDAG
24 TORSDAG
25 FREDAG
26 LØRDAG

27 SØNDAG
28 MANDAG
29 TIRSDAG
30 ONSDAG

VED
PØLSEGILDET
d. 11. Nobr. 1881.

OBSERVATORISKE IAGTTAGELSER FOR 1881 GJENNEM VINDUESGLAS.

December eller Bogmaaned

Allerunderdanigst Adresse til Hans Majestæt Kong 1881.

Velkommen bydes Du, O Majestæt!
Af Dine tro, hengivne Undersaatter,
I snehvid Festskrud har sig Jorden klædt,
Og til Salut der dundrer Skud og Potter.

Dit Statscoup skete i en heldig Stund,
I Midnatsrusen tog Du os tilfange;
Dog hersk kun over os, vi fordre kun,
At Du skal gjøre Alt, hvad vi forlange.

Det koster Bryderi, det véd vi godt,
(En vil ha'e Regn, og Solskin vil en Anden)
Men imod Hovedbrud har jo hver Drot
Den gyldne Krone trykket fast om Panden.

Ja, love skal Du med Signet og Lak,
Du egenmægtigt ej med os vil skalte.
Hvis ej, saa frygt for denne Almanak;
Thi vid: i den er Dine Dage talte!

Kjøbenhavn d. 1. Januar 1881.

Allerunderdanigst

A. Sörensen B. Sörensen C. Sörensen D. Sörensen
E. Sörensen F. Sörensen G. Sörensen
H. Sörensen I. Sörensen J. Sörensen K. Sörensen
L. Sörensen M. Sörensen N. Sörensen
O. Sörensen P. Sörensen & Co. Q. Sörensen
R. Sörensen S. Sörensen T. Sörensen U. Sörensen
V. Sörensen W. Sörensen X. Sörensen Y. Sörensen
Z. Sörensen Æ. Sörensen Ø. Sörensen
Oldfux

Under denne Overskrift læste jeg for nogen Tid siden et Avertissement, ifølge hvilket et illustreret Ugeblad søgte en saadan Kapacitet. Jeg er ikke indbildsk af mig, men jeg har altid havt den Tro om mig selv, at jeg havde et vist Talent for Tegning. Maaske skriver denne Selvtillid sig fra, at jeg fra mine tidligste Drengeaar mindes, hvorledes baade Moder og Tanterne meget ofte fremhævede, at jeg var en velsignet Dreng, der tegnede rigtig godt; i Sandhedens Interesse maa jeg dog tilstaa, at disse Udtalelser kun fremkom, naar jeg f. Ex. havde vrøvlet Damernes Strikketøi op eller havde pillet alle Rosinerne ud af det Wienerbrød, som de skulde regalere sig med til deres Kaffe, hvorved alt Brødet fik et uappetitligt, koparret Udseende, eller begaaet lignende ungdommelige Elskværdigheder, som efter Moders og Tanternes Formening vilde føre til det sørgelige Resultat, at jeg vilde ende paa Ladegaarden, hvis jeg undgik Tugthuset og Vridsløselille. Ligeledes husker jeg fra Skolen, hvormange Gange mine Lærere ogsaa afgjort paastod, at jeg saamænd tegnede godt — ene med Undtagelse af min Tegnelærer, som af lav Jalousi aldrig vilde indrømme det. Naar en Ting gjentages saa ofte og af saamange forskjellige Mennesker, maa der være noget Sandt i den, og jeg besluttede derfor at prøve mit Talent i den angivne Retning og gik samme Dag, jeg havde læst Avertissementet, op til Redaktøren af det paagjældende Blad for at melde mig.

Jeg traf ham i fuld Aktivitet med en Bunke illustrerede Blade i alle Tungemaal foran sig, en kolossal Papirsax i den høire Haand og et Rødkridtsblyant i Munden, medens Sveden perlede paa hans Pande af den Aandsanstrengelse, Arbeidet kostede ham.

Paa hans Spørgsmaal, om jeg var i Stand til at tegne Illustrationer til saadanne fornøielsesværdige Optrin som en Kapseilads eller et Væddeløb, svarede jeg ham, at jeg engang havde præsteret en saa naturtro Gjengivelse af en Kapseilads, at Folk fik Ondt af at se paa den, og at jeg for nylig havde aftegnet et Væddeløb saa livagtigt, at «Selskabet til Dyrenes Beskyttelse» vilde anlægge Sag imod mig for Dyrplageri. Han lod til at være tilfreds med mit Svar og spurgte mig endnu kun, om jeg ogsaa formaaede at gjengive slige verdenshistoriske Begivenheder som en Prinds, eller Prindsesses Ankomst eller Afreise, saa det lignede. I en halvt fornærmet Tone svarede jeg, at hvad mine Portræter angik, saa var Ligheden saa levende, at da engang et af mine Billeder, der forestillede en eller anden fyrstelig Persons Ankomst, var udstillet i et Boghandlervindue paa Østergade, spadserede to yngre Kammerjunkere i flere Timer itræk op og ned ad Gaden blot i det Haab at blive bemærkede af de høie Herskaber, naar de steg tilvogns.

Redaktøren sprang op af Glæde og bød mig strax en Cigar og 20 Kroner for hvert Billede, hvorpaa han til Belæring og Opbyggelse for sig selv holdt et længere populært Foredrag om, at hvad det især kom an paa ved Illustrationer var Livlighed i Fantasien, Karakteristik i Opfattelsen og Individualitet i Gjengivelsen. Som en Prøve bad han mig illustrere nedenstaaende Beretning om en Festmiddag ved et eller andet høividenskabeligt Møde — jeg erindrer ikke mere, om det var de nordiske Reiestrygere eller det kun var de skandinaviske Ligtorneoperatører.

Tre Dage efter mødte jeg med mine Tegninger; men han kastede blot et Blik paa dem og kasserede dem infamt, idet han spurgte mig, om jeg var gal, og smed mig paa Hovedet ned ad 37 Trappetrin. Idet jeg herved lader Illustrationerne aftrykke, overlader jeg med Tryghed til den retsindige Læser at afgjøre, hvorvidt Redaktøren eller jeg havde Ret, og navnlig, om Tegningerne ikke i fuldeste Maal maa siges at udmærke sig ved de tre opstillede Fordringer: »Livlighed i Fantasien, Karakteristik i Opfattelsen og Individualitet i Gjengivelsen».

Festmiddag.

Efterat Deltagerne vare samlede i Stueetagen,

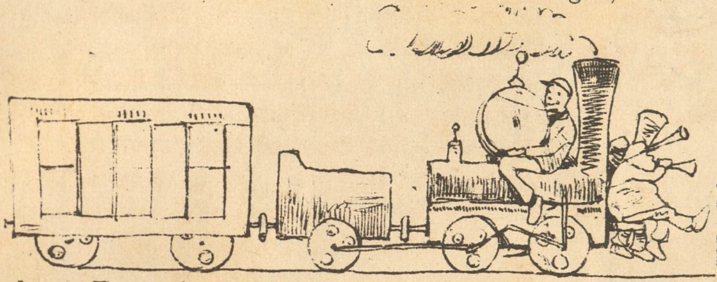

begav Toget sig med Musikken foran op i den store Sal, hvis Endevæg var dækket med Flag, der faldt ned i mægtige Bølger, og man tog Plads ved de lange Borde,

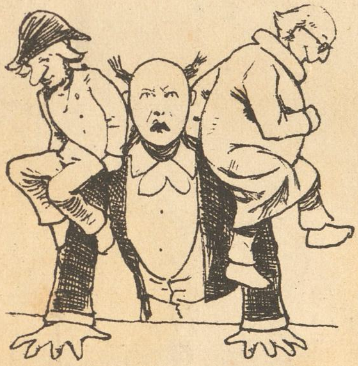

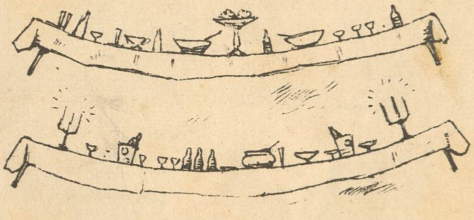

som bugnede af Retter. Mødets Formand indtog Dirigentsædet og havde

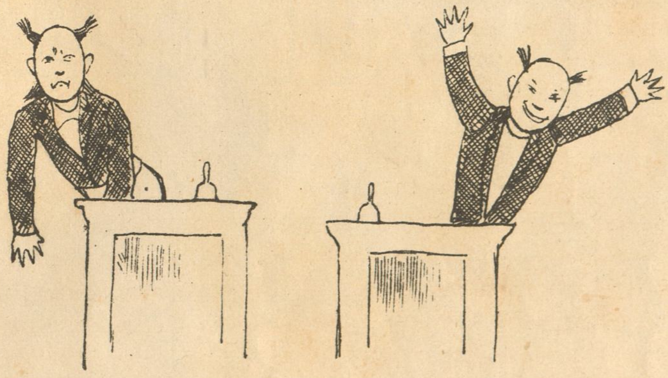

paa sin høire Side Amtmanden, og paa sin venstre Side Biskoppen. Efterat Skaaler for Nordens Konger og Fædrelandet vare udbragte, besteg Formanden Talerstolen og fremhævede i et aandrigt Foredrag paa den ene Side Mødets Alvor og paa den anden Side dets muntre Samliv.

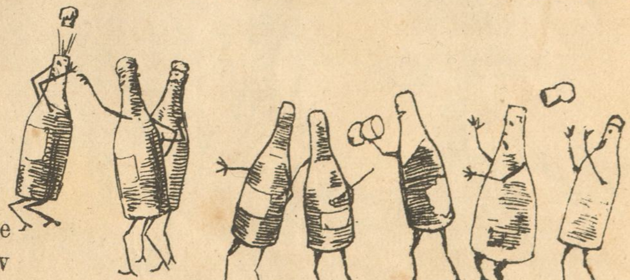

Rungende Hurraraab fulgte denne Tale; Stemningen blev efterhaanden mere og mere animeret, da Betjeningen var særdeles flink og Flaskerne gik livligt om; og da Ordet derpaa gaves frit,

fulgte Talerne Slag i Slag.

Klokken henimod otte hævedes Bordet,

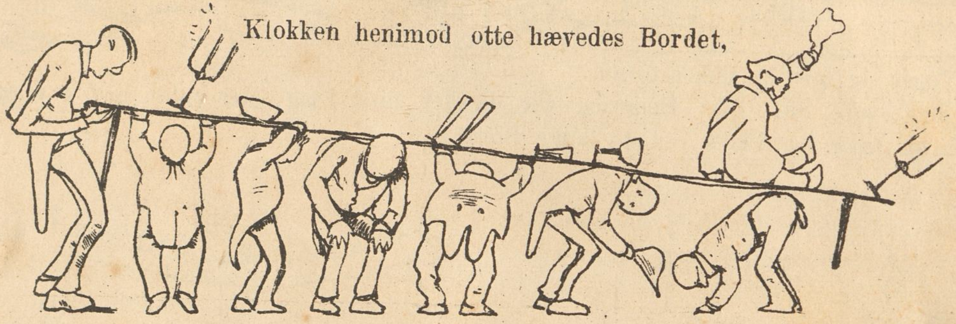

og Deltagerne begav sig ned i Haven, hvor man samledes om Punschebollerne; ogsaa her

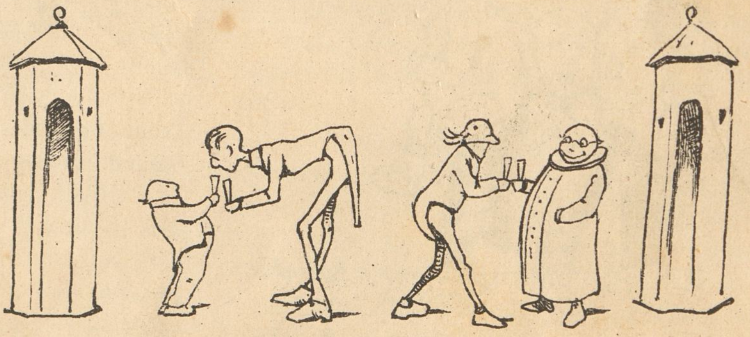

afløste den ene Taler den anden, og mange Glas bleve endnu drukne;

men det blev Midnat, før Gjæsterne skiltes ad.

KJØBENHAVNS

Fører.

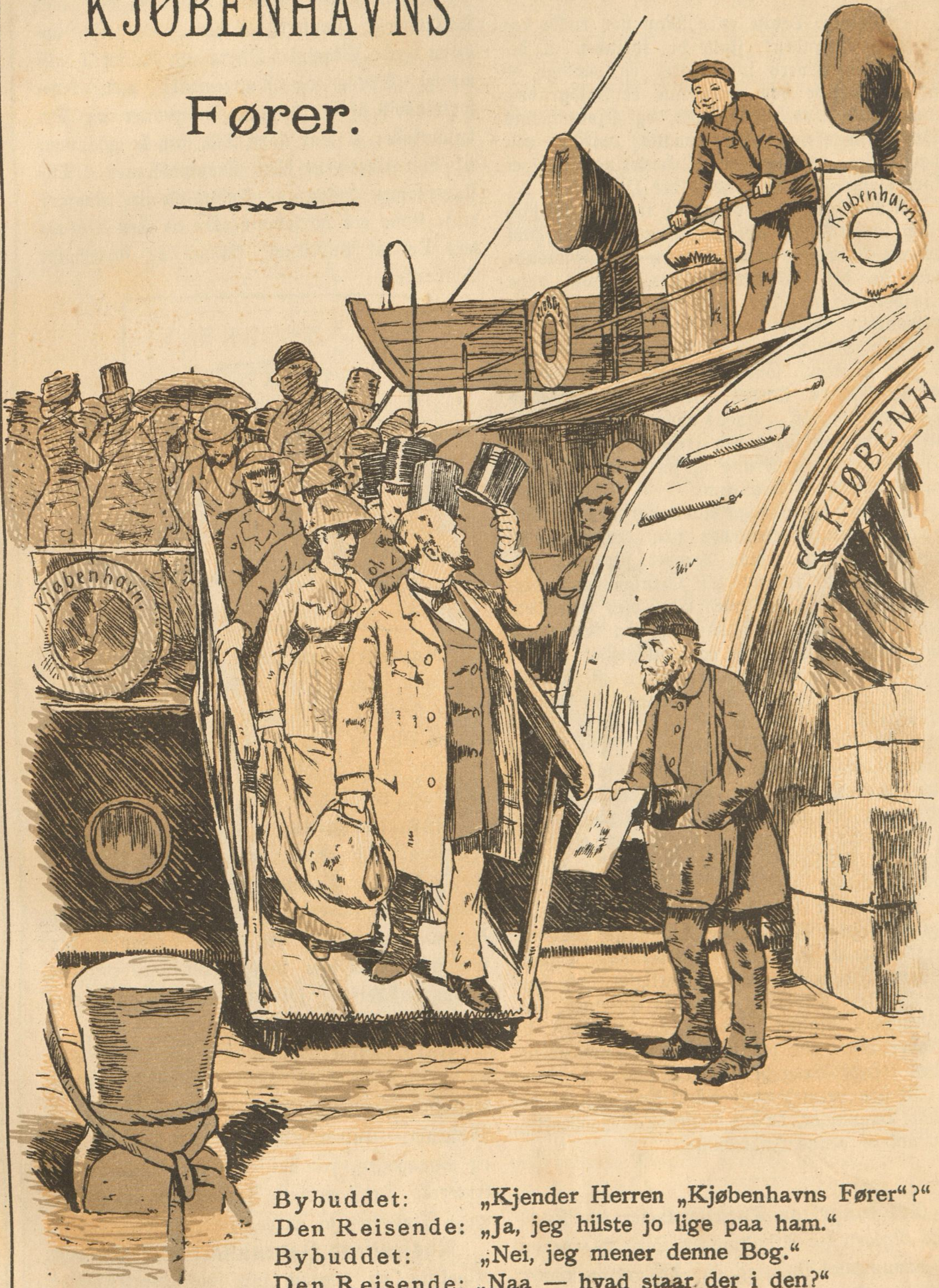

Bybuddet: „Kjender Herren „Kjøbenhavns Fører“?“
Den Reisende: „Ja, jeg hilste jo lige paa ham.“
Bybuddet: „Nei, jeg mener denne Bog.“
Den Reisende: „Naa — hvad staar der i den?“
Bybuddet: „Herren kan jo selv se.“

(Den Rejsende læser):

Indledning.

Da vor Devise er: „Man bør række den Reisende Haanden“, skulle vi, forinden vi begynde vort Hverv som Fører og paatage os sikkert at lede ham over alle de Faldgruber, som hans egen Letsindighed og Kjøbenhavns Brolægningskommission maatte opstille paa hans Vei, til nærmere Orientering give et kort Omrids af Stadens ældre Historie.

Kjøbenhavn er bygget af et Byggekonsortium under Biskop Absalon, men af de af ham opførte Kvarterer forefindes nu kun Absalonsgade og det saakaldte Axelhus, i hvis dybe Kjældere det ikke skal være godt at færdes ved Midnatstid, da Biskoppen saa pleier at grassere der efter Historien. Derimod findes der et helt Kvarter, som øiensynlig skyldes Broderen, Esbern Snare, nemlig det saakaldte Snarens Kvarter. Byens allerældste Levninger turde forresten søges ved Frederiksholms Kanal Nr. 12, der paa Grund af sin Faldefærdighed kaldes oldnordisk Musæum.

Stadens oprindelige Navn var Hafn eller Havn, men efterhaanden som der kom nye Postdistrikter til, blev Navnet forandret til K=Ø=B=N=havn. Til Kristianshavn, der af Postvæsenet staves med Ch., blev Grunden langt senere lagt en skjøn Dag paa Amager i Aaret Sytten Hundrede og Hvidkaal.

Byen var oprindelig omgiven af Grave, der dog kun vare til Stads, hvorfor de kaldtes Stadsgrave, og Taarne, af hvilke sidste Blaataarn var det videst berømte. Det sidste Taarn, det saakaldte Hanetaarn, faldt først efter en seig og udholdende Modstand, og endnu er der kun tilbage to Taarnbygninger paa Nørrebro. Senere har Staden efter de Kyndiges Udtalelser ligget uforsvarlig aaben mod Landsiden.

Kjøbenhavn har flere Gange været hjemsøgt af heftige Ildebrande, af hvilke Pjaltenborgs Brand er den oftest besungne, men Reisers Ildebrand den fyrgterligste, og har udholdt flere Storme, af hvilke Stormen paa Kjøbenhavn Natten mellem den 20. og 21. Oktober 1880 var saa voldsom, at Sømændene endog kastede Vrag paa Byens Havn.

Vi gaa hermed over til Beskrivelsen af de enkelte Bygninger, da den Reisende forhaabentlig har nok af denne Indledning.

Det kongelige Theater ligger paa Kongens Nytorv (se Afbildningen Side 24) og er en monumental Bygning, der dog endnu savner adskillige Monumenter. Det Ydre smykkes af en Underkjørsel, som paa Grund af sin simple og karakteristiske Stil er en hel Vidunderkjørsel. Det Indre er holdt i Labyrinth-Stilen med uendelig mange Trapper, men uendelig mange Gange flere Gange. Besøgende maa ikke undlade at bese den med Kalkmalerier smykkede Foyer. Theatret opfører baade Skuespil, Opera og Ballet i alle mulige Sprog og Tungemaal, men lever fortrinsvis af at uddanne Debutanter og Debutantinder et Par Aars Tid, før de gaa over til Privattheatrene eller Provindsscenen. Tilskuerpladsen bestaar af Gulvet og fire Etager; disse sidste ere bortabonnerede til den elegantere Del af Publikum, Gulvet er forbeholdt Sjoverne.

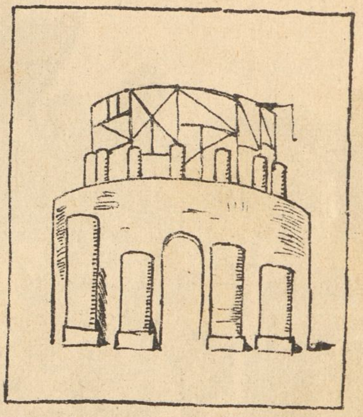

Marmorkirken ligger i Norgesgade, men er ifærd med at reise sig. Den har hidtil været Statens Ruin, men er nu gaaet over i privat Eie, og dette store nordiske Værk vil nu omsider blive fuldført af en særegen Slags Marmor, der brydes paa Bloustrød Teglværk.

Kancellibygningen kaldes ogsaa den røde Bygning. Den Reisende raades paa det Indstændigste fra at begive sig ind i denne Bygning; ingen Fører i hele Verden vil kunne hjælpe ham ud af den igjen. Mange, der kom ind i den som unge Mennesker, ere ikke slupne ud derfra, før deres Haar var blevet graat.

Universitetet er beliggende paa Frue Plads og har i sin Nærhed alle Byens videnskabelige Anstalter som polyteknisk Læreanstalt, zoologisk Musæum, Universitetsbiblioteket, Regentsen og Synagogen, fra hvilken sidste det især rekruteres. Dets vigtigste Formaal er at lære de unge Studenter at skrive efter Diktat.

Nyssenstens Badeanstalt er bygget paa Kloaktier og berømt for sine uovertræffelige Slambade. I fordums Tid bleve de Bademestre, som gjorde for meget Mudder, forviste til St. Helena.

Kasino var oprindelig bestemt til et Slags Sommertivoli om Vinteren. Det er ubetinget Byens største Lokale, da det ved Studenterkarnevalerne har vist sig at kunne rumme et næsten ubegrændset Antal Besøgende. Kasino har to Sale, hvoraf den store er den største og betydelig større end den lille, som er den mindste og betydelig mindre. I den lille Sal gives der musikalske Soireer, der ere saa lærde, at kun en meget indskrænket Kreds, de saakaldte ordinære Musikforeningsmedlemmer kunne vurdere dem.

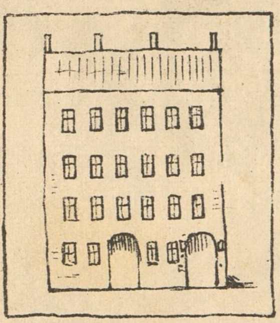

Folketheatret var oprindelig bestemt til Hippodrom og er derfor bygget i Hesteskoform. Det har Personale tilfælles med Kasino, saaledes at Folketheatrets Skuespillere og Skuespillerinder det ene Aar optræde paa det ene Theater og det andet paa det andet, medens Kasinos Skuespillere og Skuespillerinder det andet Aar optræde paa det ene Theater og det ene paa det andet eller omvendt.

Thaliatheatret, Boulevardtheatret og Vesterbros Theater ere tre Forstadstheatre, hvoraf Thaliatheatret ligger i Byens Centrum. Af Hensyn til den offentlige Moral gjælde deres Bevillinger kun de saakaldte Trikotforestillinger.

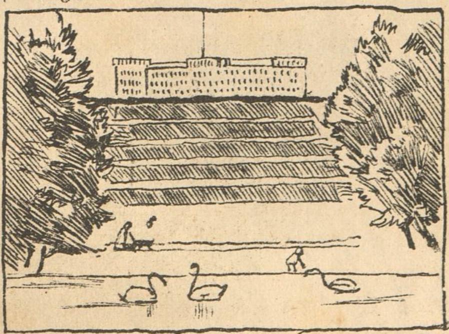

Frederiksberg Have danner Kjøbenhavns eneste Forsvar mod Landsiden. Naar man nærmer sig Jostys Marketenderi, vil man opdage flere velforsynede Batterier og se forskjellige Kompagnier, som manøvrere og kjæmpe med hinanden for at okkupere Terrainet for at søge Dækning. Paa Slottet, der er en vældig Kaserne, ligge Officerseleverne i Kvarter og her holdes hvert Foraar Generalprøve, hvorefter de, der ikke falde, blive forfremmede og faa nye Huer. I Søndermarken ligger et fremskudt Fort, som kaldes Korups Have; her findes en lang Bane, der let kan bestryges af Kuglerne, saa at hele Bataillonen ofte falder her. Det hele storartede militære Anlæg skyldes Kong Frederik VI, der var en streng Stokmilitær, hvorfor ogsaa hans Statue er reist mellem to Spidsrodsbænke.

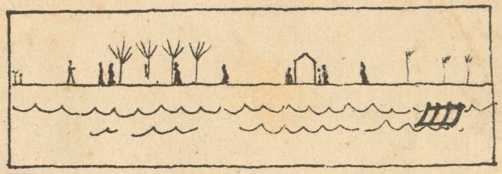

Langelinie er Byens stærkeste Side mod Søen og er saaledes tilvands, hvad Frederiksberg Have er tillands. Ind mod Land forsvares Langelinie af to Linietropper, der ikke tillade Kjørende eller Ridende at slippe forbi uden paa et bestemt Tegn, og ud imod Søen beskyttes den af Linieskibe, som have deres Navn af, at de have passeret Linien. Forøvrigt sender Besætningen i Kjøbenhavn hver Dag mellem Kl. 2—4 Smaapatrouiller derud, som holde strengt Øie med, hvad der passerer, og i Tilfælde af, at en fremmed Hersker vil forsøge at gjøre Landgang, rykke alle Bredgadetropperne derud og holde hele Linien besat, idet de med høie Raab og Skrig søge at jage ham bort, og hvis dette ikke hjælper, vifte de med Lommetørklæderne, hvorved de frembringe en saadan Modvind, at han bliver nødt til at gaa iland paa Toldboden, hvor han i Reglen falder lige i Armene paa Kjøbenhavns Overpræsident, som ikke lader ham slippe saa let, men holder en længere Formaningstale til ham.

Nikolai Kirke er Slagternes Kirke, men truer med at gaa al Kjødets Gang. Det Øverste af Spiret, som har Form af en Kugle, falder gjerne ned en Gang om Dagen og maa med megen Besvær bringes tilbage paa sin gamle Plads. Allerede i Sommer gjorde Magistraten Taarnets Bestaaen til et Kabinetsspørgsmaal.

Petri Kirke er bygget for en tydsk Sekt, som ikke taaler Protestanter i sin Midte, og udmærker sig ved den sjeldne Harmoni, der hersker i alle Kirkens Forhold.

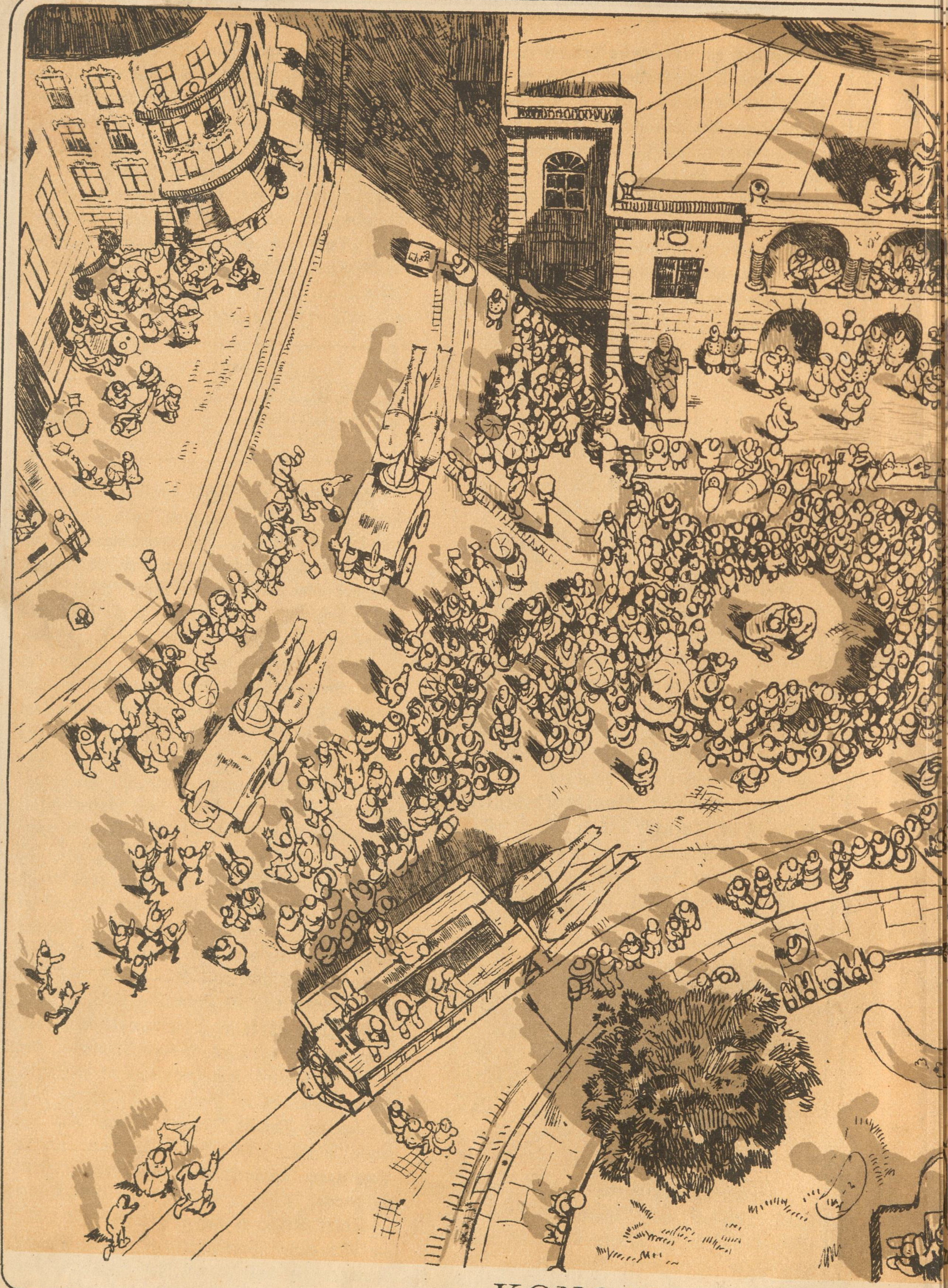

KONGENS

NYTORV.

Tivoli er et himmelsk Sted, navnlig for Elskende, som holde af at kigge Stjerner, men ogsaa for andre Rejsende med astronomiske Interesser. De fleste Stjernebilleder og Dyretegn kunne iagttages her. Ved Rutschbanen ses Vægten og Tyren og ikke langt derfra kan man observere Skytten; Vandmanden iagttages bedst nede ved Stadsgraven, hvor Baade udleies, og sammesteds vise Fiskene sig, naar de ikke ere døde. Krebsen har man hidtil bedst kunnet nyde i et særligt dertil indrettet Hus, det saakaldte Krebsehus; men dette blev fornylig ødelagt af en Ildsvaade, der opstod i nogle smaa Hummere. Stjerner af forskjellig Rang vise sig hyppigt saavel i Koncertsalen som paa Theatret og paa Festaftener ere de ovenikjøbet kulørte.

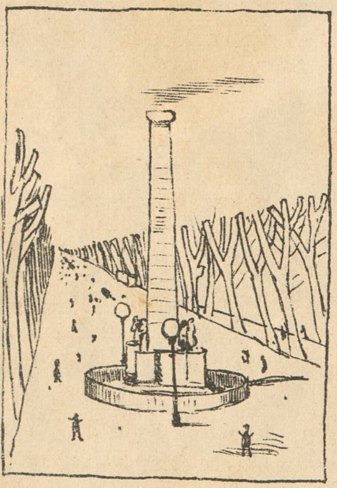

Frihedsstøtten er reist som et Alter for Friheden af Fremskridtspartiet i Danmark, som sørger for, at der stadig fyres dygtigt under Kjedlen, og ikke bliver træt af at bære Ved til det store Baal. Paa Støttens ene Side staar følgende Indskrift:

For Frihed,
For Frihed
Er denne Støtte reist.

og paa den anden Side:

Væk med de Stavnsbaand,
Som Bonden trykker.

Det modsatte politiske Parti har imidlertid i Nærheden af Støtten som lysende Exempler opstillet tvende advarende Signalpæle med den betydningsfulde Indskrift: Stop!

Botanisk Have er først for et Par Aar siden flyttet fra der, hvor den før var, til der, hvor den nu er. Flytningen foregik paa den bekvemme Maade, at man lod Alt, hvad der ikke vilde gaa ud selv, blive staaende i den gamle Have. Den nuværende botaniske Have ligger ligeoverfor Gartnerkasernen og bruges af Havebrugskandidaterne til at drive i. Ifjor florerede her for første Gang en ballonformig Snylteplante af Arten „La ville de Copenhague“, som var lagt til paa Tivoli. Tilløbet for at se den var overordentlig stort; men skjøndt den forsaavidt kom som sendt fra Himlen, blev den dog sendt tilbage til Tivoli med Protest, eftersom den medførte saa mange Rødder, at de kvalte alt Andet i Haven.

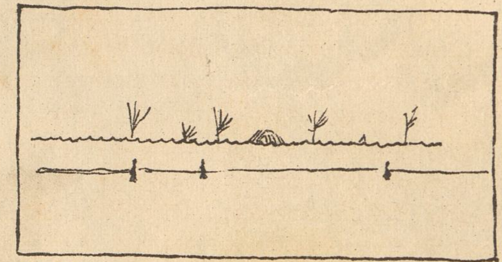

Assistentskirkegaard er et af de mest yndede Forlystelsesetablissementer for Folk af Middelklassen, som navnlig vise deres Interesse for Rosentræerne ved at beskjære dem dygtigt, ligesom de i det Hele sørge for, at der bringes det mest Mulige ud af Kirkegaarden i Retning af Blomster. Hvis den Reisende ønsker at begraves, gjør han rettest i at bestille Graven til Dagen før, da Graverkarlene ofte — muligvis af Frygt for selv at falde i den — undlade at grave en Grav for Andre, hvilken graverende Omstændighed tidt ses paatalt i Bladene.

Nationalbanken er et Selskab, hvor det gaar særdeles lystigt til, da der leves paa en stor Guldfod. Der er aabent Hus hver Formiddag og der tages imod med den største Venlighed. Pengepolka er meget yndet her og man morer sig i Almindelighed med at skrive Sedler; men som sædvanlig har de Paagjældende svært ved at faa Sedlerne til at slaa til. Selskabet tæller baade Damer og Herrer.

Slavekirken var oprindelig bestemt til slavisk Statskirke, men benyttes nu af Studenterne, de tidligere Herrer i Aandernes Rige, der her have oprettet en Mandfolkeorden, hvor man gaar ud paa det Samme som ved „Gilderne“ i gamle Dage. Den har smukke Hvælvinger, hvorfra man endnu ofte hører Aftensangens Toner blande sig med Stønnen og vilde Skrig paa Grund af de Selvpinsler,

Ordenens Medlemmer paalægge sig hver Lørdag Aften og som blive endnu større den følgende Morgen. Kvindelige Studenter, de saakaldte Fruer i Aandernes Rige, taales ikke i denne Kirke i Henhold til den gamle Ordensregel: mulier taceat in ecclesia.

Rosenborghave er en Anstalt, hvor unge Mennesker falde i Brønden, hvad der kaldes at „bruge Brønd“; andre unge Mennesker hjælpe dem op deraf, og dette foregaar i en Sal, som i denne Anledning kaldes Kur-Salen. For et Syns Skyld drikke de dertil noget Vand, det saakaldte „Eau de Rosenbourg“. I denne Have findes ikke blot Brøndvand, men ogsaa Springvand. Holde de Voxne af at falde i Brønden, saa holde Børnene af at falde i Springvandet. I en afsides Krog af Haven sidder der en gammel Digter (se Afbildningen Side 28) og fortæller Børnene Eventyr i Rosenborghave. Ikke langt derfra ligger Herkulespavillonen, som har sit Navn af en deri anbragt Statue af Samson.

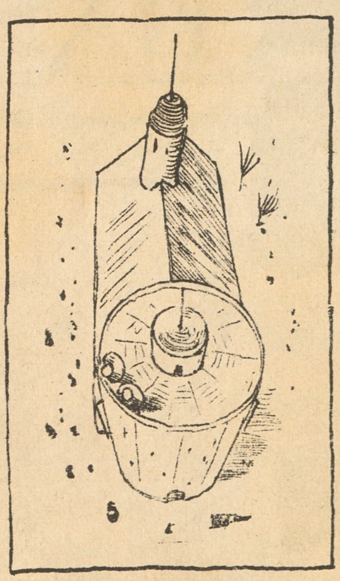

Rundetaarn var forhen Byens Observatorium, hvorfra de astronomiske Professorer bestemte Tiden; men da Taarnet trods Bonden blev staaende og ikke kunde følge med Tiden, bleve de fortvivlede paa Rundetaarn og flyttede til det nye Observatorium, som de længe havde havt i Kikkerten. Under et Besøg i Kjøbenhavn kjørte den russiske Czar Peter den Store op i Taarnet med fire Heste, efter hvilken Tid han blev kaldt Peter Rundetaarn. Taarnet benyttes nu hovedsagelig kun til at falde ned fra, saavel udvendig som indvendig. Da vi her have omtalt det nye Observatorium skulle vi for en Fuldstændigheds Skyld gjøre opmærksom paa det meteorologiske Institut eller Kjøbenhavns Veirbod, som findes i Grønningen.

Helligaandskirken begrændses paa den ene Side af store Helliggeiststræde og paa den anden Side af lille Helliggjæststræde. Fra det sidstnævnte Stræde var Kirken tidligere adskilt ved en Række gamle Klædeboder, ved hvis Nedrivning der blev saamange Rotter husvilde, at Selskabet til Dyrenes Beskyttelse saa sig nødsaget til ligeoverfor at erhverve sig et særligt Hus. Med Kirken er forbunden en meget dyr Restauration. Glem ikke Stedet ved Kirken.

Christiansborg Slot rummer indenfor sine Mure to af Landets kostbareste Samlinger, nemlig Malerisamlingen og Rigsdagssamlingen, af hvilke den sidste dog er den kostbareste. I begge ere de mest modsatte Farver og Afskygninger repræsenterede i diverse Udvalg. Der findes saaledes navnlig godt udførte Batailllescener, skjøndt det maaske kan indvendes mod nogle af dem, at de ikke ere holdte i en god Tone. I Landsthingssalen har Stilllebensstykkerne absolut Overvægt, medens „Fra Campagnen“ er et yndet Thema for Kunstnerne i det andet Kammer, der i det Hele repræsenterer adskillige Skoler og udmærker sig ved en spids Pensel og en saftig Kolorit. Derimod ere Studier ikke yndede her; men man ser de forunderligste Grupper og ofte komme de dristigste Udkast til Kabinetsbilleder paa Tapetet. Begge Samlinger ere aabne næsten hele Aaret igjennem, Billedgalleriet dog lidt kortere; men Publikum har kun Adgang til en indskrænket Del af Galleriet.

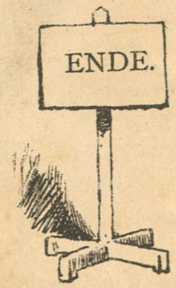

Ogsaa en Anvendelse.

Ammen: Hvis Du nu inte er artig, din uvorne Tamp! saa kommer Bøhmanden deroppe og sla'er Dig.

Roman i 15 Kapitler, der efter Behag kunne forskydes mellem hverandre uden Skade for Meningen.

1

Indledningskapitel.

50,000 Kroner udloves af Forf. i Belønning til den, der kan paavise et eneste Sandskorn Usandhed i denne sandfærdige Fortælling, idet Forf. dog blot forbeholder sig, at der af denne Sum overlades 25,000 Kr. til Idiotanstalten samt endvidere 25,000 Kr. til St. Hanshospital paa Bidstrup. Det er naturligvis en Selvfølge, at Forf. i streng Overensstemmelse med den Delikatesse, der udmærker den nyere Litteratur, har forandret Personernes Navne. Grosserer Tipperups virkelige Navn er saaledes Tapperup, medens Bogholder Tapperups Navn i Virkeligheden er Tipperup, ligesom Frk. Jasmine egentlig hedder Rasmine og Frk. Rasmine egentlig Jasmine, o. s. v.; men den skarpsindige Læser vil ved Forskydning let kunne bringe Navnene i deres naturlige Orden. Efter disse faa orienterende Bemærkninger tillader Forf. sig at gaa over til den egentlige Fortælling.

2

Brev fra Grosserer Tipperup, p. t. Taarbæk, til Bogholder Tapperup, Kbhvn.

Hermed en Pakke, mrkt. 1—15.

Taarbæk, . . Mai 1880.

Gode Hr. Tapperup!

Paa Grund af Ildebefindende kommer jeg ikke paa Kontoret idag. Jeg skriver til Dem og ikke til Fuldmægtigen, eftersom jeg saaledes ikke personlig vil kunne overbringe Dem min Lykønskning i Anledning af Deres Fødselsdag, som min Datter Jasmine mærkeligt nok huskede og mindede mig om. Det har altid været Skik og Brug i min Forretning, at jeg paa Personalets Fødselsdage overrakte Vedkommende Noget af det Nyeste paa Industriens og Opfindelsernes Omraade, og jeg beder Dem derfor ikke forsmaa medfølgende Puzzlespil, som jeg er overbevist om vil berede Dem mange behagelige Timer. Undskyld den daarlige Skrift; men det er min Datter, som skriver denne Skrivelse efter min Diktat, eftersom jeg selv maa holde Sengen.

Deres altid hengivne
Tipperup & Co.

E. S. Søde Theophilus! Du skal ikke tro et Ord af det Hele. Fader feiler ikke det Mindste, han har blot faaet fat paa dette gyselige Puzzlespil og kan ikke slippe bort derfra. Jeg vil strax gaa hen til Kjøbmanden og kjøbe alle de Puzzlespil, han har, til Moder og de Andre, saa kan jeg ubemærket slippe bort herfra. Vi mødes altsaa idag Kl. 4 ved den lille Kilde i Dyrehaven. Puzzlespil er dog en deilig Opfindelse for hemmelig Forlovede. Jeg begriber ved Gud ikke, at Nogen kan være saa tosjet at bryde sit Hoved med det Stads.

Din
Jasmine.

I dette Øieblik bankede Fader min lille Broder Gabriel, fordi han forstyrrede ham i Puzzlespillet ved at synge:

„En, To, Torden,
Tre, Tretten, Fjorten".

3

Telegram fra Bogholder Tapperup til Grosserer Tipperup, Taarbæk.

I Henhold til Grossererens Ildebefindende af Dags Dato fremsender Personalet sin Beklagelse, lovende saa prompte Expedition af Forretningerne som os blot muligt. Takker ærbødigst for Tilsendte. Mangler kun 14—15—13.

Theophilus Tapperup.

4

Telegram fra Grosserer Tipperup til Bogholder Tapperup, Kjøbenhavn.

Jeg ogsaa. Telegrafer, naar Resultat. Stærk Hovedpine.

Tipperup & Co.

5

Paa Tipperups Landsted „Aakandehøi“.

I mange Timer havde Grosserer Tipperup siddet urokkelig lænet over sit Puzzlespil og regelmæssigt hvert tredie Minut opfordret Fanden til at tage hele Spillet, uden at denne endnu havde efterkommet Opfordringen, hvad man dog ikke kan undre sig over, da Fanden jo har sit Spil allevegne og derfor ikke kunde antages at trænge til Tipperups. Klokken var bleven henad 12 og paa dette Tidspunkt hensank Grossereren i den dybeste Melankoli. Han paastod, at han var den ulykkeligste Mand paa 30,000 om Aaret; der fandtes ikke saa plaget en Mand som han paa hele Dampskibsrouten: hvad nyttede det ham, at han havde Stuepige, Kokkepige, Kudsk, Tjener, Gartner, Kone og 5 Børn, naar ingen af dem kunde hjælpe ham med de forbandede 14—15—13? Hans Kone, der var den hjælpsomste Skabning, der nogensinde har forføddet et Par Strømper, saa det var umuligt at gaa med dem, tilbød strax sin Assistance. „Har Du da et Puzzlespil?“ — „Nei, min Ven!“ — „Naa ja, hvad Pokker kan det saa hjælpe?“ Med den Raadsnarhed, som kun Gud Amor kan indgive en ung, uerfaren Pige i Taarbæk, greb Jasmine strax Momentet og tilbød sig at gaa ind ved Siden af hos Raphaels og laane et Puzzlespil: hun vidste ganske bestemt, de havde et. Hun gik strax op paa sit Værelse, for efter Sigende at hente sin Hat, men mest for at putte et af de kjøbte Puzzlespil i Lommen, og fem Minutter efter vendte hun tilbage fra Raphaels med Spillet til Moderen. Manden og Konen satte sig ned, og saa begyndte Spillet da. Det er en næsten overflødig Bemærkning, at Fruen, der var saa naiv at tro, at hun kunde strikke Strømper under et saa alvorligt Arbeide som at tænke paa Puzzlespil, kun gjorde

Forvirringen større, idet hun talte paa Strømpen og Brikkerne imellem hinanden og bragte Strømpen i Uorden ved at forskyde 14 Masker, hvilket hun ikke bødede paa ved at tage 13 ind paa Brikkerne. Efter 10 Minutters Forløb kaldtes den ældste Datter til Undsætning; Jasmine sendtes afsted til Melchiors efter nok et Puzzlespil. Efter andre 10 Minutters Forløb indkaldtes den næstældste Datter; Jasmine sendtes afsted til Behrends ligeoverfor i samme Ærinde. Og saaledes gik det til, at Klokken 1 sad hele Familien, Stuepigen, Kokkepigen, Kudsken, Tjeneren og Gartneren hver studerende paa sit Puzzlespil. For et Skins Skyld havde Jasmine ogsaa taget et Spil foran sig; men hvad brød hun sig om de tossede Brikker; hendes Tanker vare hos ham — ham!

6.

Telegram fra Bogholder Tapperup til Grosserer Tipperup, Taarbæk.

Forretningerne rolige. Kontorbud Snydstrup paastaar, han har løst Opgaven; men tror, han har snydt ved at flytte Brikkerne om.

Theophilus Tapperup.

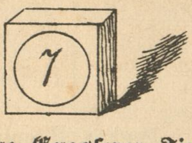

Telegram fra Grosserer Tipperup til Bogholder Tapperup, Kjøbenhavn.

Afsked øieblikkelig Bud Snydstrup. Modtager ikke flere Forretningsbreve eller Telegrammer i min private Bolig idag.

Tipperup & Co.

Ved Skovkilden.

Det var inde i Dyrehaven ved den lille Skovkilde; en sval Luftning susede i Træerne, men een Svale gjør jo ingen Sommer, og den unge Pige, der var kommen nedad Bakken i strakt Kildeløb, sad ventende og hyllede sig ved hvert Pust tættere ind i sit heluldne Lamaschawl; men i hendes Øine stod Ulykken at læse, tydeligere end var den skreven med den klareste Kildeskrift. Af og til foer hendes Haand med én uvilkaarlig Bevægelse ned mod hendes Kjolelomme, der i Overensstemmelse med den nyeste Mode var anbragt paa et saadant Sted, at kun en Lommetyv af den mest udelikate Natur vilde forsøge paa at gjøre Bekjendtskab med dens Indhold. Nu slog Klokken fire i Gjentofte. Hendes Læber bevægede sig svagt: „13 ... 14 ... 15 ...“ Talte hun Sekunderne til sin Elskedes Komme, eller hvad betød det? Pludselig hørte hun Løvet rasle, det var hans Trin; men han nærmede sig ikke som sædvanlig i lette Løvspring. Hun foer sammen, op, frem — og tilbage ved Synet af sin elskede Theophilus. Knækket som en Pintselillie skred han tungsindigt frem som et Paaskelam. Hvor var hans stolte Reisning, han løftede næppe Støvlerne fra Jorden; hvor var hans Elastik? Da de vare komne ligeoverfor hinanden, stod de Ansigt til Ansigt. De faldt tause i hinandens Arme; men de følte, der var kommet Noget imellem dem. En pinlig fem Minutters Pause begyndte og endte, uden at Nogen af dem sagde et Ord. Saa tog han Mands Mod til sig, satte sig, slog sin Arm om hendes Liv og drog hende langsomt ned paa sit Skjød. Da var der Noget, der brast. Hun foer hastigt op; men femten nummererede Brikker, fra 1 til 15, faldt ud af hendes Lomme og rullede henad Jorden. Krampagtigt greb han sig i Barmen, hvorfra nu femten andre Brikker faldt ud og blandede sig i sød Forvirring med hendes. Et Øieblik, men ogsaa kun et Øieblik, stod de som lynslaaede, da udbrød Begge som med een Stemme: „Du ogsaa! Hvor puzzeerligt!“ Men i den Stund voxede deres Kjærlighed; fra nu af havde de en fælles Opgave her i Livet. Kort efter sad de ved hinandens Side, hver ivrigt granskende over sit Puzzlespil, uden at agte paa den svale Luftning eller Nattergalen, der høit over deres Hoveder satte Melodi til Digterens herlige Ord: „Der er Ingenting, der puzzler“.

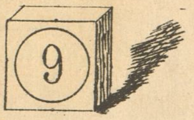

En huslig Scene.

Skjøndt Tipperup var en Mand, der ikke var uden Ærgjærrighed og i lang Tid havde eftertragtet at bære et kulørt Baand i sit Knaphul, var der dog hin Eftermiddag ingen Orden i hele Verden, han satte mere Pris paa end Tallenes naturlige Orden fra 1 til 15, og uagtet han var en ligesaa god Ægtefælle som kjærlig Familiefader, vilde han med Glæde have forskudt baade Kone og Børn, naar han ved denne Forskydning kunde have bragt den omtalte Orden tilveie. Men destoværre lod det sig ikke ordne paa den Maade; dog opgav han ikke Kampen, men fortsatte sine talrige Forsøg. Omtrent Kl. 6 vaktes han af et Triumfskrig fra sin Kone, der paastod at have løst Opgaven og strax gav sig til at deklamere „Nr. 15 Stolt“. Tipperup foer op og ilede hen for at overbevise sig om Sandheden, men opdagede snart, at det uheldige Tal 13 igjen havde været saa uheldigt at komme til at staa mellem 8 og 9. Rasende forbød han Konen at fortsætte Deklamationen, da den var falsk, overøste hende med de stærkeste Bebreidelser og stormede ud i Haven efter at have paastaaet, at han vilde lade sig skille fra hende, medens Konen af Sindsbevægelse var styrtet om og laa og daskede Stormmarsch i Gulvet med sine Puzzlelanker.

10

Ved Drivhuset.

Tipperup var altsaa faret ned i Haven og her gav han sig til i vild Karriere at pidske rundt om den eneste Plaine, der af Form og Størrelse mindede stærkt om Familiens runde Divanbord. Denne hans Løben rundt bevirkede ganske naturligt efter kort Tid, at Alt begyndte at løbe rundt for ham og Lavendelhækken og Rosenbuskene at danne det yndigste Potpourri for hans Øine. Efter at have løbet Plainen 25 Gange rundt, startede Tipperup udfor Drivhuset; men hvad beskriver hans Forbauselse og Harme, da han opdager Gartner Astersen staa der ganske rolig med en Gyldenlak i den ene Haand og purre op i sin Hanekam med den anden? Grossereren gik lige løs paa Gartneren og spurgte, om han troede, at han var engageret til at staa der og drive; og da Astersen herpaa svarede, at det netop var en Gartners Opgave, frabad Tipperup sig alle gamle Vitser og erklærede, at hans Opgave nu for Dieblikket kun var den, han havde faaet i Puzzlespillet. Taus pegede Astersen paa Drivhusvinduet og Tipperup blev rørt, da han saa, hvorledes Gartneren havde vidst at forene begge Opgaver paa eet Felt.

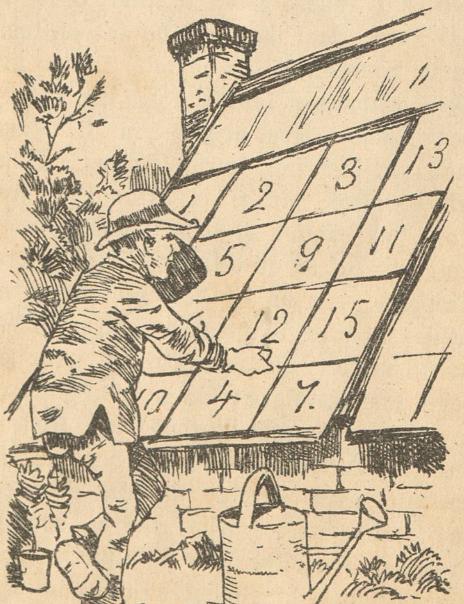

11

Frøken Rasmine.

Aandeløs kom Frk. Rasmine løbende ned til Faderen og bad ham strax komme op: hun troede, hun havde løst Knuden. Ankommen til Havestuen viste hun ham saa sit Puzzlespil, hvor hun aldeles uforvarende havde faaet Brikkerne i følgende Orden:

	15	14	13
12	11	10	9
8	7	6	5
4	3	2	1

Hvilket hun paastod var en meget smuk Løsning af Opgaven, da man bare behøvede at vende Æsken om, saa kom der til at staa·

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	

Tipperup vilde ikke anerkjende dette, og da der efterhaanden udviklede sig en meget heftig Disput herom, endte det med, at han bankede hele Familien, Konen med, hvorefter han udmattet røg ind i sit Rygekabinet.

12

Opdagelsen.

Fra nu af udvikle Begivenhederne sig med rivende Hurtighed. Kl. 10 indser Tipperup det Haabløse i sine Bestræbelser, og da han ikke engang som i alle andre ordentlige Spil har en Makker, han kan skjælde ud, kalder han paa sin Kone for at lade det gaa ud over hende. Han slynger Puzzlespillet af al Magt mod Væggen, saa Brikkerne fare omkring i Stuen og nummerere alle Møblerne, som om disse næste Dieblik skulde sættes til Auktion, og spørger hende

derefter, om de ikke snart skulle spise til Middag. Almindelig Forfærdelse. Først nu opdage samtlige Medlemmer af Familien, at de ikke have faaet Noget at spise siden Kl. 12 i Formiddags.

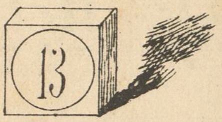

I Kjøkkenet.

Alle storme ned i Kjøkkenet for at skjælde Kokkepigen ud; men hun modtager dem med et triumferende Udraab: „Jeg har det! Jeg har det!" og viser dem Tallerkenrækken, hvor flade og dybe Tallerkener imellem hverandre, men hver med sit Nummer, staa i den skjøn-

neste Orden; der er rigtignok gaaet 6 Tallerkener, 3 Ragoutfade og 2 Sauceskaale i Løbet ved de forskjellige Forskydninger; men hvad gjør det? Hun har løst Opgaven og forlanger strax 4 Kroner mere om Maaneden i Løn. Tipperup føler sig dybt krænket ikke over de 4 Kr., men over at Maren er dygtigere i Puzzlespil end han, og styrter tilbage til Rygekabinettet og befaler sin Kone atter at bringe de rundt omkring spredte Brikker i Orden i Æsken. Hun vil lige til at gjøre den Bemærkning, at hun de sidste ti Timer forgjæves har søgt at bringe dem i Orden; men et vildt Blik fra Manden bringer hende til at samle Brikkerne i Taushed. Snart hviler atter den samme uhyggelige Ro over „Aakandehøi" som om Formiddagen; kun nede i Kjøkkenet kan man høre Maren tralle sin hoverende Seierssang:

„Ælle, tælle, 9, 10,
Jeg er Es fri!"

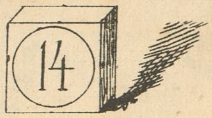

Katastrofen.

Kl. 12 Midnat: Dumpe Skrig høres ... Et Speil knuses inde i Grossererens Værelse ... Fra Fruens Boudoir høres en høi Krampelatter ... Maren snorker ... Alle de Andre vaage ... Den lille Puzzling Gabriel gaar i Søvne.

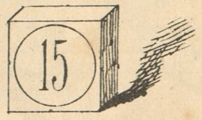

Uddrag af Morgenaviserne for d... Mai 1880.

— — — Fra Taarbæk telegraferes til os, at en af vore mest ansete Grosserere i Nat har aflivet sig ved Hængning. Motivet skal være uheldige Spekulationer. Hele den Afdødes Familie er i en Tilstand af Sindsforvirring transporteret til Bidstrup.

— — — — — — — —

Følger af det milde Foraar. To unge Mennesker, en Herre og en Dame, ere imorges fundne ihjelfrosne i Dyrehaven. De Ulykkelige havde en særdeles interessant Puzzleopgave liggende foran sig. Vi have øieblikkelig sat os til at forsøge paa Løsningen og skulle, saafremt vi overleve det, i et kommende Nummer meddele vore Læsere Resultatet.

Kjøbenhavnsk Sommervise.

Allegretto — *Neapolitansk Folkemelodi*

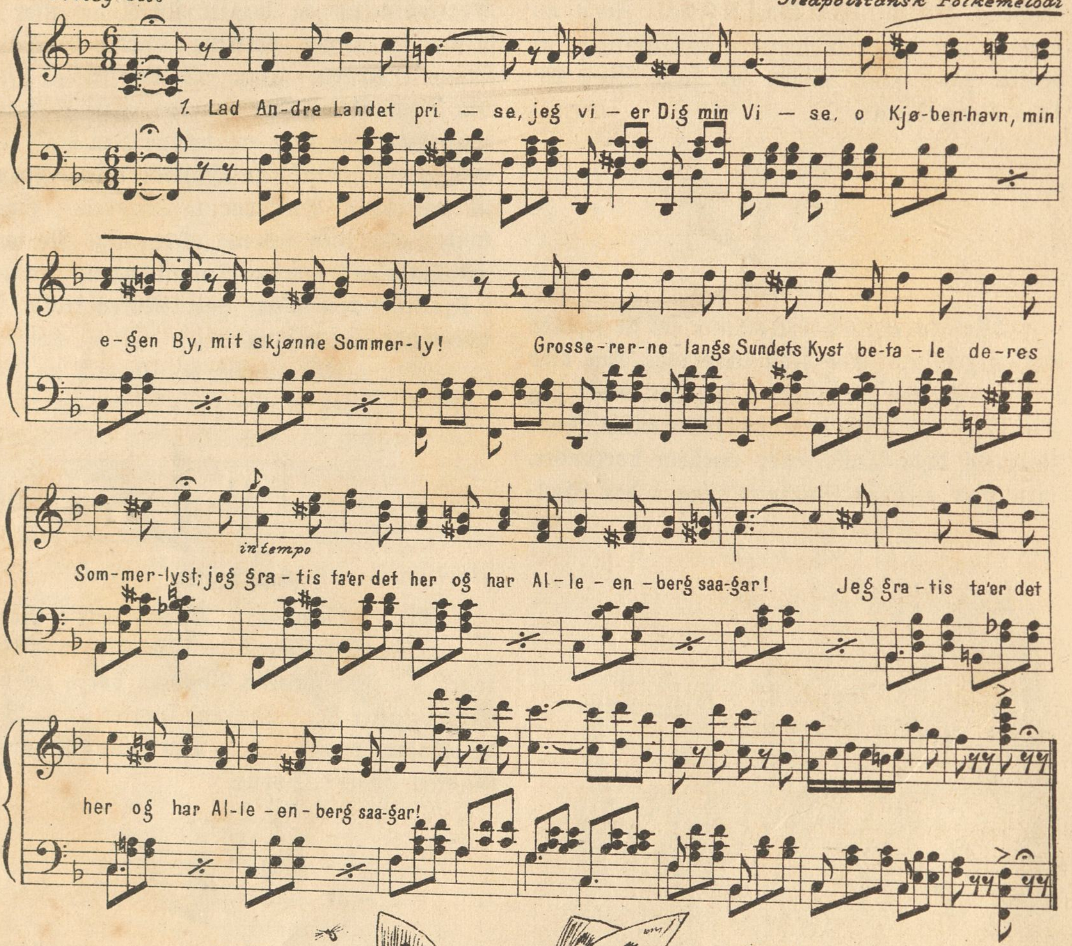

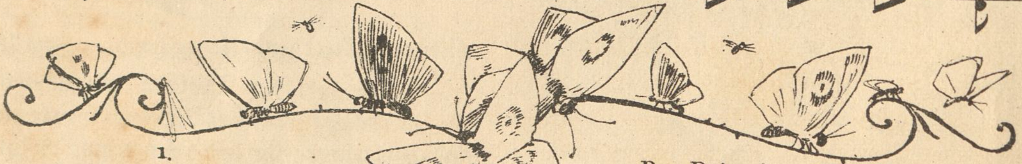

1.

Lad Andre Landet prise,
Jeg vier Dig min Vise,
O Kjøbenhavn, min egen By,
Mit skjønne Sommerly!
Grossererne langs Sundets Kyst
Betale deres Sommerlyst;
:|: Jeg gratis ta'er
Det her og har
Alleenberg saagar! :|:

2.

Vil hist man Jordbær plukke,
Maa Ryggen dybt man bukke;
Her gaar man ganske roligt hen
Til Jordbær-Andersen.
Med Buk for hver, der møde vil,
Han Jordbær gi'er med Fløde til.
:|: Det er en Mand,
Som ved, hvordan
Man Fløden skumme kan. :|:

3

Her over Floras Gaver
Man falder fast i Staver.
Tænk, hele det udslagne Aar
Der find's en Rosengaard.

Paa Driveri vi os forstaa,
Og Tivoli har Guldregn — aah!!
:|: Selv Flora maa
Derovenpaa
Tilveirs som Bombe gaa. :|:

4.

Naar det paa Landet regner,
Strax Solen der den blegner;
Men altid selv sig bliver lig
Vor Sol i Pustervig.
Og naar saa Dagens Lys er slukt,
Saa straaler Aftenstjernen smukt,
:|: Og Gassens Skin
Gjør Ingen blind,
Men kun saa dansk i Sind. :|:

5.

Vel siger os Fornuften,
Paa Landet har de Luften;
Men det man bilder sig blot ind,
Den Luft det er kun Vind.
Nei Østergade hører til,
Naar man i Aande være vil.
:|: Lad Stork og Ravn
Af Land ha'e Gavn —
Jeg bli'er i Kjøbenhavn! :|:

Fra Samlingen.

Livet ombord er i og for sig ikke det livligste Liv i Længden, selv om man anløber adskillige Havne paa sin Vei til fremmede Lande og „spiser af de Frugter, som Bondemanden aldrig ser"; men værre bliver det, naar Skibet ligger stille og man, saa at sige, altid ser det samme Vand og aldrig har Udsigt til at dele Andres lykkelige Skjæbne i Retning af en lille Sommerferie; thi Sommerferie tør man vel næppe kalde det, naar vi i en meget streng og isfuld Vinter maatte ty i Havn med vort — Fyrskib.

Jeg har nemlig i sin Tid været Fyrskipper paa et af vore Fyrskibe og kun ved i Tide at søge Landjorden og ende mine Dage som, rent ud sagt, Landkrabbe, undgik jeg at blive „hugget op" sammen med min gamle Skude, der tilsidst for Alvor forlangte „Fyraften".

Livet var, som sagt, ikke særdeles afvexlende ombord, og da Læsning var min Hovedfornøielse og vi ikke laa for Anker ved „Jordan", bleve de Bøger, jeg eiede, atter og atter læste, og hver ny Bog, jeg fik „til Gjennemsyn", blev i den Grad set igjennem, at jeg fik den paa Regningen „efter Ordre". En lignende omhyggelig Behandling fik Aviserne, af hvilke jeg, takket være Bekjendtskabet med en Journalist, fik et rigeligt Udvalg. Disse Blade, af hvilke flere vare saa gamle, at de allerede vare begyndte, ligesom Træernes, at blive gule, bleve læste igjennem fra Ende til anden, og da det gik med mit gode Humør, som det gaar med Appetiten: „Søen tærede", saa nød jeg med en sjælden Modtagelighed alle de Kuriosa, som navnlig de Averterende serverede for mig. Ledende Artikler og Kritiker gjorde ikke den rette imponerende Virkning paa mig, da det ikke gaar dem som Vin og Strygeinstrumenter, der blive bedre, jo ældre de blive. Kuriositeterne beholde derimod deres Duft, og da jeg beholdt Kuriositeterne, var det maaske Synd, om jeg ikke meddelte noget af deres Duft til en videre Kreds.

Med dette sidste Ræsonnement for Øie er det, at jeg, opfordret af mine gamle Venner „Peter Sørensen" og „Co", har forsøgt at præsentere et lille Udvalg af min Samling, idet jeg for en Stund ombytter den Spade, hvormed jeg ellers nu planter min Kaal, med den for mig besværligere Pen.

Jeg slaar da op paa Maa og Faa i en af mine fuldtklistrede Bøger og ser først følgende lidt vel fordringsfulde Avertissement:

> Alle brugte Møbler samt noget Havestakit ønskes tilkjøbs o. s. v.

Nei, saa er følgende Averterende mere beskeden i sine Fordringer:

> En god halv Violoncel ønskes i Absalonsgade 20, 1. Sal tilhøire.

Ikke at tale om den næste Averterende, der ikke blot ikke stiller nogensomhelst Fordring, men endog synes at være meget gentil. Han gjør dette yderst liberale Tilbud:

> Hvis en af dHrr. Handlende ønsker tilbragt et Parti Fiirskillinger om Ugen, bedes Billet, mrkt. E. 452, indlagt paa Adressecomptoiret.

Disse Fiirskillinger kunde af „en af d'Hrr. Handlende" med en større Børneflok være anvendte med Held ved at anbringes efter følgende Indbydelse:

> For 4 Sk. Timen gives Børn Undervisning i Tydsk. Beviser for Duelighed haves. Ere flere Børn samlede i Timen, da billigere. Lille Torvegade 8 B, i Stuen, gjennem Mellemdøren.

Gud ved, hvormange Børn der skulde til, forat det skulde blive aldeles gratis? Muligvis de tillige kunde komme lidt billigere til Bøger ved at reflektere paa denne Annonce:

> Nogle gamle Bøger, hvoriblandt en Del ældre, sælges meget billigt i Kompagnistræde 21 i Kjælderen.

Forat ikke en eller anden Antikvitetshandler skal komme dem i Forkjøbet ved at kjøbe Bøgerne, vil jeg give ham Anvisning paa hellere at tage følgende Fællesseng i Øiesyn:

> En antik Seng med 4 Havfruer er tilsalgs. Gasveien 14, i Stuen.

Han havde da ingen Vanskelighed ved at finde Adressen. Nei, saa er der en meget sværere Opgave for en honnet Mandsperson:

> En honnet Mandsperson kan faae et godt Logis i Blaagaards Korsgade 33 B 4 A & 36 R 3 F, 2den Sal tilhøire tilgaden.

Havde han kunnet finde denne Adresse, der minder stærkt om en vanskelig Chifferdepesche, havde man trøstigt kunnet sende ham ud paa Opdagelse efter følgende to Leiligheder, der heller ikke ere at løbe til:

> 2den Sal paa Hj. af lille Kongensgade og store Kongensgade er tilleie fra Aprilflyttedag. Anvises fra 10—2.

eller denne anden 2den Sal:

> En 2den Sal paa 5 Værelser og een tilstødende paa 4 Værelser kunne faaes samlet eller

separat paa Nørregade 26, Hj. af Toldbodveien. De anvises fra første Sal, mod Nørrebro.

Disse Leiligheder, der vist vanskeligt ere til at finde efter de opgivne Adresser, havde tilnød kunnet egne sig for følgende Mandspersoner:

2 pæne Mandspersoner, ligemeget, om de er hjemme, kunne faa et godt Logis. Lille Kongensgade 29, 1. Sal.

thi, naar de ikke vare hjemme, maatte de jo kunne bruge en Leilighed, ligemeget, om den var til at finde. — Et andet „Leiligheds-avertissement“ har jeg, hvori der tilbydes en overordentlig rummelig, umøbleret Lejlighed af en særegen Art:

Til Venstre. Enighedsvej Nr. 1.
Undertegnede anbefaler sit velforsynede Ligkistemagasin af færdige Egetræs og sandstrøede, tillige er der under Arbeide en meget stor Kiste, som kan rumme ca. 53; den bliver smukt udstyret og er til Salg til Venstre, Døren lige for Trappen.
J. F. E. Verner.

Det maatte da være noget til en Familiebegravelse og det tilmed en Begravelse for en meget stor Familie. En Leilighed af samme Art, dog kun for „en enlig Mandsperson“, synes at maatte være bleven ledig, hvis det ikke har været et af de sjældne Tilfælde af Skindød, naar man læser:

Den af hidtil afdøde Justitsminister L.., beboede Leilighed i Nyesgade 120 er ledig til Oktoberflyttedag.

Disse triste Avertissementer om Død og Begravelse bringe mig i Tanker om følgende uhyggelige Efterlysning:

En Pakke Tommelfingre er tabt Lørdagen den 29de ds. paa Vesterbro og bedes afleverede i Nr. 69, 4. S. t. H. mod en Dusør.

I det næste Tab, jeg vil anføre, er det ikke Tommelfingrene, der ere gaaede i Løbet; nei den paagjældende Familie synes at have tabt Hovedet, som det fremgaar af denne

Fremlysning.
Den Familie, som har tabt en graa Barnefrakke med Slag, og som er modtaget af Finderen, i St. Kongensgade 75 i Stuen, da der fra Vedkommende var efterlyst en Lignende til at modtage til en Familie, som ogsaa havde tabt En, men ved nøiere Eftersyn ikke tilhørte dem, kan af den retmæssige Eier afhentes i Vildersgade 52 i Boutiken.

Endnu et Tab, der har faaet trukket „vor gamle Ven“ Pegasus ud af Stalden og faaet den rørt lidt — i den rørende Gangart — vil jeg anføre:

Farvel, Fader!
Saa lyder smertefuldt dine Børns Stemme,
Af Sorg nedbøiet staae vi ved din Baare,
For os er Alt saa øde og tomt, vort Hjem forladt,
Vor bedste Skat idag til Graven gaaer,
En øm og kjærlig Fader,
Der delte Glædens som og Sorgens Dage,
Nu mat og træt af Livet Du vandrer herfra,
For at samles med vor gode Moder hisset
Og din gamle Ven, N. Sørensen.
Fred med dit Støv.
L. J.

Den Enes Død — den Andens Brød. Yderlighederne mødes. Fra Død til Liv er der kun et Spring, og jeg forlader derfor naturligt disse de Dødes Veie for at angive en, som det synes, indbringende

Levevei.
Et stort Skuur, hvori der i flere Aar har været drevet Handel med Brænde og Tørv og andre Smaating, ønskes afstaaet til en Liebhaver snarest mulig. Det egner sig især bedst for En, der agter at drive en Detail-Næringsvei, da der er en meget stor Plads, 10 Al. tilgaden, 9 Al. dyb og 4½ Al. høi. Billet o. s. v.

Siden der har kunnet være forhandlet „Brænde, Tørv og andre Smaating“ i Skuret, havde det ogsaa maattet kunne egne sig for en Handel med følgende Fabrikat:

En forbedret Lak til Gedeskindsstøvler Fodtøi, som konsumerer Læderet og giver det en smuk sort Glans, St. Kongensgade 8.

Eller muligvis en af „de bedre Urtekræmmere“ kunde have benyttet det til Oplag for dette Produkt:

Den trondhjemske Akvavit er ren som den fineste Kognak uden Fussel og Krydder. Om man drikker et Par Stykker til Frokost, kan man besøge de fineste Damer uden at være bange for at lugte. Sælges hos alle de bedre Urtekræmmere.

I Anledning af dette „Ildvand“, kommer jeg til at tænke paa et Avertissement, jeg har, om en Forretning, der minder om de Vilde og deres Tuskhandel; thi „udi Indien kan man undertiden“, som Frants Knivsmed siger, „for en Kniv, Gaffel eller Sax faa af de Vilde et Stykke Guld, som veier ligesaa meget“; det lyder saaledes:

Dersom Nogen vil sælge en Fjerding Smør og modtage Betaling i Svovlstikker, da modtager Adressecomptoiret o. s. v.

En anden god Affære for en Viktualie-Handler (eller „Viktorial-Handler“, som jeg engang læste paa et Skilt) tilbød der sig ifølge denne Annonce:

Dyrekjød.
Fra Norge er i disse Dage arriveret et Parti Rensdyrkjød, der allerede er benyttet i flere Husholdninger, samt i de større Hoteller, og befundet at være ligesaa delikat som Kjødet af Krondyrene hertillands.

Vare Rensdyrene fra Norge, saa er det paa den anden Side ikke let at bestemme Nationaliteten for følgende Dyr:

Dansk Hund.
En Hvalp af den ægte italienske Vindspiller-

Race kan faaes tilkjøbs i Pilestræde 44, 1ste Sal.

Rendyrskjødet, hvis Udsalgssted ikke angaves, forhandledes maaske af det i næste Avertissement antydede Firma:

Høkrkræmmer som Compagnon.
Hvis en Høkrkræmmer vil gaa i Compagnon og selv bestyre det, bedes en Billet, mrkt. A. 120, indlagt paa Adressecomptoiret.

Et andet Kompagniskab, der tillige lader ane „reelle Hensigter", foreslaaes, som følger:

En Mand med 2 Børn ønsker at indgaae med en dannet Pige eller Enke i en Beværtning udenfor Porten. Billet, mrkt. 283 o. s. v.

Nei, saa bruger følgende Høker mindre Omsvøb. Han skriver nemlig kort og godt:

En, som har Høkerborgerskab søger helst en Enke. Billet bedes indlagt paa dette Blads Contoir, mrkt. 200.

Det synes ogsaa at være en fin Maade at fri paa, naar der averteres saaledes af en

Gartner.
En ugift Gartner søger Plads til 1ste November, helst som gift Gartner i en større Herregaardshave. De bedste Anbefalinger haves o. s. v.

At de gode Mænd ere saa forhippede paa at gifte sig, undrer mig; thi de burde lade sig afskrække, naar de læste følgende:

Efter hvad jeg har erfaret, medens jeg opholdt mig paa Landet for at virke ved min Profession, skal en af Byens Borgere have sagt, at det var en meget skikkelig Kone, jeg havde. Hvor stor den Skikkelighed skulde være, kunde jeg ønske Beviser for, ligesom jeg ogsaa gad vidst, om Nogen kan sige mig nogen Uskikkelighed paa; det er da ikke uskikkeligt at forlange Strømper og rene Skjorter af sin Kone, der ikke har manglet Noget i sit Hus, men kun gaaer ud paa at skose sin Mand. Har hun ikke kunnet slaget sig paa Lommen med sine 20 à 30 Rd. deri. Hvorfor vil hun da sætte sin Mand i slet Rygte? Har jeg ikke i Vintertiden, naar Andre ere gaaede til Hvile, sat og skruppet Bark, lige til Thaarup er kommen ned?

H. Nielsen, Mursvend.

eller:

Ingen maa betro min Kone Noget, da jeg ikke længer er hendes Mand.

Jeppesen, Skomager.

Nei, istedetfor at sælge sig bort for sin Levetid til en „skikkelig" Kone, saa hellere leie sig bort ifølge denne Anvisning:

En permitteret Infanterist ønskes tilleie maanedsvis. Anvisning gives i Studiestræde 4, 1ste Sal.

Til Slutning vil jeg anføre et Par Stykker af de mange Stemningsudbrud, jeg har i min Samling; først følgende bittre Udtalelse:

Svar paa Kjefforts Inrøkkelse Nr. 98 om Hodden Nr. 389 som angaar ikke mig hvorfor de skal ikke fortælle Folk at de ikke vil inrøkke der støkke fordi jeg ikke sætter mit Navn under da jeg paa Indrøkkelserne har sat mit Navn P. J. Mark og Nexøe som en ærlig Mand altid under, men kanske de læser twærsimod for at sjenere min Stil som ikke er honnet. Da jeg kan vise sort og hvit for mine støkker er blevet intaget i Rigsdagen af Lifedanius Koffod som jeg har faaet sendt og som jeg har vist baad i Nexøe Rønne og Svaneke og Aakjerke By og efter min Søn Peters skrivelse fra Aalborg af 23 Mai dette Aar i Aalborg som Gud være loved har det got og min Datter Søn Jørn som er anden Molle Kal ude paa Landet og han kan lade mig vide at min Wrede skrivelse Nr. 37 i Trydes Avis har blevet optaget efter Kjøbenhavns bladet og tillige med det andet som jeg har sat om Aakjerke Byes Øl hvorfor Han kan lade mig vide at Folk synes meget godt om det Støkke Nr. 37 som jeg gav dem Renbeske. Og jeg kan herved lade dem vide at min stil er ligesaa god som deres og at de skal ikke rakke Folk af til Usandhed da jeg ikke er nogen Jøde eller Blodsuger som snyder Folk for 4 Skilling hvad de lovlig har fortjent ligesom den pæne Herre der kom og fissenterede mig, og slog mig, i en Mult paa 6 Rd. 1 Mk. 8 Sk. imellem Rønne og Vibegaarden paa Landeveien og senere da jeg gik Ekspreks til ham for 2 Rd. hvorfor jeg ikke har faaet nogen Relighed og er det samme som om de var kastet i Havet hvorfor jeg kan takke de brave Hædersmænd som meddelte mig Multen og fik mine Penge tilbages.

Nexøe den 8 Junii 1870.

P. J. Mark.

Ovenpaa Regn følger Solskin. Lad os da ovenpaa denne „Renbeske" øse lidt Solskin af en meget lovende Poets „Kildevæld"; han skriver saaledes:

Dronningens Fødselsdag.
Verden er ei bleven til af sig selv,
Folkenes Enighed fredes nu vel,
Kongen og Dronningen, Landet til Held,
Fra flere Steder har vi Kildevæld.

Kronen var tung nok at bære som ny,
I flere Riger kan nu ventes Ly.
Solen paa Himmelen lyser i Sky,
Dronningens Fest er i Lande og By.

Spiren af Kornet ei trives i Sand,
Elskede Frugter i gamle Dannevang.
Danmark haaber, at Solen engang,
Straaler udbreder, hvor Dansk tales kan.

Knud Bentsen.

Maaske disse Straaler kunne bringe Lys i følgende dansktalende Forfatters dunkle Forstaaelse af det danske Folks Bevillingsmyndighed.

Mærk vel det er bekjendt, at al Synd er imod Guds Villie ogsaa mishagelig for ham den Gud som er min Herre saasom Konge allevegne udi hans store Guddomsrom ifølge Krigsføring. Jeg undertegnede ønsker snarest Muligt Bevilget at ikke i al Evighed en eneste Levende Skabning skal faa Syndsforladelse ved Æden og Drikken udi noget Rom ved Fader og Sønnens Navn eller Benævnelse er mit Navn Laurits Niels Steffensen, Farvel Danmarks Folk.

Da der jo skal være en Ende paa Alting og jeg er bange for at trætte de ærede Læsere, hvis jeg gjør dette Uddrag længer, vil jeg gjøre den sidste ærede Talers Ord til mine og ogsaa sige:

Farvel Danmarks Folk!

Hm!

Proverbe i eet Ord.

Personerne:

Vicomte de la Jardinière.
Papillotte, hans Kone.
Anatole de Bon-marché.
Chemisette, Kammerpige hos Vicomtessen.
Galopin, Kammertjener hos Vicomten.

Handlingen foregaar i
Hotel Jardinière i Faubourg St. Germain.

Scenen forestiller et luxuriøst udstyret og comfortabelt indrettet Boudoir med Døre, Kaminer og Vinduer paa alle Vægge. Alle Møblerne staa midt paa Gulvet.

I. Scene.

Chemisette og Galopin ligge henstrakt hver paa sin Chaiselongue, læsende i »Figaro« og »Gaulois«. Det ringer inde fra Vicomtens Kabinet.

Galopin (gaber).
A—ah!

Chemisette (ligeledes).
A—ah!

(Det ringer paany.)

Galopin
(vender sig om og læser videre).
Bah!

Chemisette (ligeledes).
Pyt!

(Ringningen vedvarer.)

2. Scene.

De Forrige. Vicomten.

Vicomten
(i Ridestøvler, med Hat og Ridepidsk kommer fra høire).
Hou!

Galopin og Chemisette
(fare forfærdede op).
Aa!

Vicomten.
Fy!

Chemisette.
Ak . . . .

Vicomten (afbryder hende).
Brrr!

Chemisette (neier).
Vel!

Vicomten
(til Galopin, idet han gaar ud af Døren i Baggrunden).
Hei!

Galopin (afsides, idet han følger efter ham).
Uha!

3. Scene.

Chemisette; strax efter Anatole.

Chemisette (nynnende).
Tralala! (gaar hen til Vinduet og ser efter dem.)

Anatole
(kryber frem af Kaminen og nærmer sig hende).
Pst!

Chemisette.
Uh!

Anatole.

Ti! (giver hende et Tifrancsstykke.)

Chemisette (ser spørgende paa ham).

Hm?

Anatole (peger paa Døren).

Naa?

Chemisette (idet hun fjerner sig).

Bien!

4. Scene.

Anatole alene.

Saa! ... (gaar hen til Speilet) Føi! ... (bringer sit Toilette i Orden) Bon! ... (ser sig om og opdager Papillottes Sykurv) Aha! ... (kysser hendes Broderi) Oh! ... (gaar hen til Kaminen og henter en Pose ud derfra) Puh! ... (han tager Haarbørster, Krøllejern, Pudderkvaster og andre Frisørredskaber op af Posen, tilsidst en Paryk, som han sætter paa Hovedet) Saa! ... (ser sig i Speilet) Hahaha! ... (lytter) Pst! ... (trækker sig lidt tilbage).

5. Scene.

Anatole, Papillotte. Siden Chemisette.

Papillotte (kommer fra venstre).

Ah! (hilser paa den formentlige Frisør) Strax! (gaar hen og ringer paa en Bordklokke; Chemisette kommer ind.)

Anatole (afsides).

Tak!

Chemisette
(med et lille Skrig, idet hun gjenkjender Anatole).

Ih!

Anatole (lægger Fingeren paa Munden, sagte).

Tys!

Papillotte (til Chemisette).

Naada?

(Chemisette fjerner sig og kommer strax igjen med en Peignoir, som hun giver Papillotte paa; imedens ordner Anatole sine Sager.)

Papillotte.

Godt!

Chemisette (idet hun gaar).

Hihihi!

Anatole
(nærmer sig Papillotte; med fordreiet Stemme).

Hm!

Papillotte (sætter sig).

Saa! (Anatole begynder at løse hendes Haar; han ryster af Bevægelse paa Hænderne.) Av!

Anatole (undskyldende).

Aah! (tager fat igjen, men Bevægelsen overvælder ham; han tager Parykken af.)

Papillotte (farer op).

Hvad?

Anatole (kaster sig paa Knæ foran hende).

Bums!

Papillotte (griber efter Bordklokken).

Hei!

Anatole (bønfaldende).

Stop!

Papillotte (overvældet).

Ha!

Anatole (reiser sig og omfavner hende).

O-o-o-o-h!

Papillotte
(forsøger at vikle sig ud af hans Favn).

Naanaa!

Chemisette
(stikker Hovedet ind ad Døren og raaber).
Varsko!
Anatole og Papillotte (fare fra hinanden).
Uh!
(Papillotte tager atter Plads. Anatole sætter hurtigt Parykken paa og giver sig til at frisere hende.)

6. Scene.

Papillotte, Anatole, Vicomten.
Vicomten (kommer tilbage fra Rideturen).
Hopla!
Papillotte (ligesom overrasket).
Ah! (vil reise sig.)
Vicomten.
Visvas! (tvinger hende til at sætte sig og tager Plads ligeoverfor hende.)
Anatole (afsides).
Puh! (forsøger at frisere. Pludselig reiser Vicomten sig og gaar hen og giver Papillotte et Kys.)
Anatole (rasende).
Ha! (giver et Ryk i hendes Haar, hvorved hele Chignonen falder af.)
Papillotte (farer forbittret op med et Skrig).
Hu!
Anatole
(styrter paa Knæ foran hende og løfter Hænderne bønfaldende op).
Vicomten.
Halloi!
Papillotte
(vender Anatole Ryggen; med Afsky).
Uf!
Anatole (reiser sig sønderknust).
Ve!
Vicomten.
Æ!
Papillotte.
Bæ!
Anatole.
Bah!
Vicomten og Papillotte.
Buf!

(Anatole gaar fortvivlet, med sænket Hoved ud af Baggrunden.)

7. Scene.

Vicomten, Papillotte. Siden Galopin og Chemisette.
(Man hører en Vogn rulle afsted og et Posthorn lyde.)
Vicomten.
Trara!
Papillotte
(staar længe taus og betragter sin Mand; derpaa kaster hun sig med et pludseligt Udbrud af ægteskabelig Kjærlighed om hans Hals og udbryder)
Aah!

Vicomten (glad overrasket).
Dikkedik!
Galopin og Chemisette
(komme ind og se forbausede Ægtefolkene falde i hinandens Arme).
Bum!
Alle.
Hurra!

(Tæppet falder.)

En ganske ny og høist besynderlig Vise om en Doktor i Amerika, der indførte en ny Kurmethode, den saakaldte Sultekur,

skrevet til Melodien om Peter Skjøtt.

Der, hvor Yankeer Gulvet vander
— Spyttebakker kjendes ei —
Levede en Doktor Tanner,
Og om ham nu synger jeg.
„Tanner" er amerikansk;
„Hjælpeløs" det er paa dansk.

Han den Theori forfulgte
(Og deri han gjorde vel):
Heller leve af at sulte
End at spise sig ihjel.
Han gik Theoriens Vei;
Thi han kjendte Praxis ei.

I en Slags Kachot ham Længsel
Efter Livet derpaa drev —
Snart man saae, han i sit Fængsel
Meget indesluttet blev.
Vand og Brød tilnød gaar an;
Tanners Kost blev bare Vand.

Tanner, som nu kom i Velten,
Billig var at ha'e i Kost.
Uden Øl og Mad var Helten
Tro ved Vandet paa sin Post.
Vandet blev, og det var vel,
Jo en Kilde til hans Held.

Fyrretyve Dage strenge
Led han troligt Hungersnød,
Mens han lod sig see for Penge;
Vandet blev hans Levebrød;
Thi for hvert et Pund, han svandt,
Tusind Pund igjen han vandt.

Hvis Moralen I vil vide,
Som uddrages kan hera':
Sult kun, men hold op itide! —
Dog, da i Amerika
Ei Moral de kjende til,
Jeg min Vise ende vil.

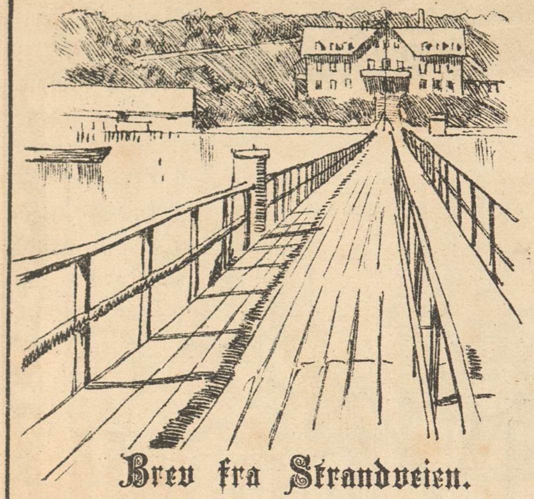

Brev fra Strandveien.

Skodsborg, Sommeren 1880.

Det var med Forventningens Haab i min Sjæl, med Gjensynets Anelse i Hjertet, at jeg efter i fire samfulde Aar ikke at have gjæstet dette havomflydte, havekransede Land igjen stod paa Perronen ved Klampenborg, forsynet med den fornødne Passagerseddel til Skodsborg. Jeg var bevæget, jeg var nær ved at blive elegisk. Vilde jeg gjenfinde alle disse elskede Smaasteder, hvis Minder gaa fra Augusts til Helenes Minde, laa alle disse velsignede Knaldhytter der endnu til Karens Lyst, Marens Lyst og min Lyst eller havde maaske Tidens nivellerende Tendens udjevnet Forskjellen mellem Peters Høi og Balduins Dal?

Jeg frygtede næsten derfor; men min Frygt begyndte at vige og mit Haab at stige, da jeg strax traf paa en kjær gammel Bekjendt i en af de saakaldte Vedbæksvogne. Maaske var den lidt mere medtagen af Slid, skjøndt jeg tror det næppe, maaske vare Hestene lidt magrere og mere knoklede, skjøndt det er saare lidt sandsynligt; men det var den samme Kudsk med det samme velvillige Smil, parat til strax at pakke en Snes Personer eller mere sammen paa Char-à-banc'en, og det var den samme Vogn, der nu som før kaldtes Vedbæksvognen, fordi den kjører fra Klampenborg til Skodsborg.

Overalt, hvor vi kom frem, opdagede jeg med Glæde, at Alt var ved det Gamle, og efter en Times besværlig Kjørsel, der fyldte mit Bryst med den saligste Fryd og mine Dine med det fineste Sand, ankom vi til Skodsborg. Jeg steg af i det første Hotel, da jeg saa, at man der kunde faa kogt Vand paa Maskine; thi skjøndt det var henimod Midten af Juni Maaned, klapprede dog mine Tænder af den bidende Kulde. Jeg lagde da ogsaa Mærke til, at Landliggerne vare iførte tykke Vinterfrakker, hvilke her maa regnes med til Sommerens Klæder.

Den næste Formiddag begav jeg mig paa en Fodtur for at undersøge Lokaliteterne. Skjøndt det var temmelig tidligt paa Dagen, var der dog meget dødt i Byen, hvilket skriver sig fra, at alle voxne Mænd i den aarle Morgenstund tage ud paa Togt med Kystdamperne, der eies af et mægtigt Selskab, som Aar for Aar langs Kysten anlægger flere og flere Broer, som Skibene kunne løbe paa. Mændene vende tilbage henad Aften med deres Bytte og blive da modtagne paa Bryggen af Kone og Børn, og saa bliver der Liv i Byen; i et Par Timerstid ser man saa de forskjellige Familier vandre tause op og ned ad Veien, hvorpaa de begive sig til Ro for atter næste Dag at begynde forfra paa dette sunde, aandsforfriskende Liv. Kvinderne vare altsaa alene hjemme og de vare, da en skarp Østenvind gjorde det umuligt at opholde sig i Haverne ned mod Vandet, tyede op i Smaahaverne foran Husene, hvor de ældre Koner krøb sammen paa nogle Pinde i et Tremmelysthus, der paafaldende lignede vore gamle Fuglebure af grøntmalede Pinde, medens de unge Piger med stor Iver dyrkede et mig ubekjendt Spil. Dette bestaar af nogle simple Pinde med tilsvarende Ringe, og Opgaven er nu ved Hjælp af Pindene at kaste disse Ringe saa høit op i Træerne som muligt og faa dem til at blive hængende der. De unge Kvinder have en forbausende Færdighed heri, og hvergang det lykkes for dem, dandse de om af Begeistring, udstødende høie Glædeshyl.

Den sydfra, fra Taarbæk indtrængende Kultur har efterladt sig tydelige Spor i adskillige nyopførte Villaer af et mere eller mindre aparte Udseende; nogle ere byggede i Schweizerstil og ligne norske Bondehuse, andre i den hollandske Stil og ligne svenske Spaanæsker og atter andre i Taarbækkerstilen og ligne Ingenting. Efter det sidste Mønster ere ogsaa Haverne anlagte, og de ere derfor ikke større end, at en Moder med Arme af nogenlunde almindelig Længde

vil kunne sidde paa Verandaen og uden Gene uddele Klaps til sine Børn, hvis de gjøre Spilopper i den yderste Gang. Ved den røde Laage, som fører ind til Urskoven, er der blevet opført to store Bygninger med de romantiske Navne: „Skovly Nr. 1" og „Skovly Nr. 2", som ved deres kjøbstad-agtige Udvortes bidrage ikke saa lidt til at fremhæve det Landlige i Landskabet. I disse Huse boer der ingen Voxne, men derimod Børn i Snesevis, som dog hele Dagen tumle sig paa den Kjørevei, der fører lige forbi disse Børnehuse; dette ansees her for en hensigtsmæssig og bekvem Maade at lære Børn at tage sig i Agt for Vogne. Urskoven hjemsøgtes ifjor af en heftig Mosebrand, der var paasat af nogle lærde Ulemaer; Branden bredte sig over et stort Terrain af den saakaldte Birkemose, hvor der stod mange Træer, og afsved deres herlige Kroner; man siger, at 300 Kroner røg i Lyset ved denne Leilighed.

Jeg undrede mig meget over at se saa mange Leiligheder staa ledige rundtom i Byen og spurgte nogle Urindvaanere om Grunden. Disse uegennyttige Folk, som sætte saa stor Pris paa Landliggerne, at de med deres Familie ofte tilbringe Sommeren paa usle Loftskamre eller endog ligefrem i Tørveskure, svarede meget bedrøvede, at den aarlige Indvandring kun havde været ualmindelig ringe, da der i Begyndelsen af Sommeren var udbrudt en farlig Sot eller Pest, der angreb Børnene og som her kaldtes Sparlagensfeber. Sygdommen begynder med, at de Angrebne blive rødblissede over hele Kroppen, saaat de livagtig komme til at ligne levende Rødspætter og skaller, og efterhaanden forvandles den Syge til en komplet Rødhud. Det er ikke alene Mennesker, der angribes heraf, men ogsaa Dyr, hvorfor det f. Ex. er meget almindeligt at træffe paa røde Hunde her, ja selve Vegetationen er udsat for denne Sygdom; saaledes blev alle de unge, grønne Bøgetræer i Urskoven paa en eneste Nat i Foraaret aldeles røde, hvilket Syn Folk kom langveisfra for at beundre. Den røde Farve lader i det Hele til at være Modefarven iaar; thi medens de unge Mænd have bibeholdt deres hvide Parasoller, have de unge Kvinder indført at gaa med Solskjærme af den mest skrigende, høirøde Farve og af omtrent samme Udseende som de, der bleve brugte i Circus Renz i Udstyrsstykket: „En kinesisk Fest."

Medens Urindvaanerne bære de samme Dragter nu, som de bare for fire Aar siden, har Landliggernes Paaklædning fuldstændig skiftet Karakter, hvilket hidrører fra, at de unge Kvinder i Alt søge at efterligne de unge Mænd, saaat det er meget vanskeligt at kjende dem fra hinanden. De unge Mennesker gaa saaledes ikke alene med aldeles ens Flipper og Manchetter, men de have ogsaa det samme Klædningsstykke, de saakaldte Jakker, der ere særdeles korte, hvorfor de unge Folk ogsaa ere udsatte for Forkjølelse. Ligeledes er Maaden, hvorpaa de bære deres Haar, aldeles ens og diametralt modsat, hvad den før var. Dengang bare Kvinderne Haaret udslaget nedad Nakken, medens det nu hænger udslaget ned i Øinene, hvorved de opnaa at faa en flatterende lav Pande. De unge Mænd have heri fulgt Kvindernes Exempel, og denne længere Haarrække i Panden bidrager ikke lidt til at give dem et martialsk Udseende. Endnu have Kvinderne dog beholdt deres Kjole; men denne er, forat de ikke skulle forfalde til Magelighed, saa snæver, at de aldeles ikke kunne sidde ned; hvorimod dette i høi Grad forskjønner deres Gang, som, navnlig naar de skynde sig, i Yndefuldhed godt kan maale sig med de Bevægelser, Drengene gjøre i det fra Tivolis Børnefester bekjendte Sækkeløb. Ligesaa soignerede de unge Kvinder ere med Hensyn til den øvrige Paaklædning, ligesaa efterladne ere de, naar det angaar deres Fodbeklædning. Jeg saa f. Ex. flere, der bare Sko, hvoraf bogstavelig kun Saalen var tilbage, medens Overlæderet fra den yderste Taaspids til langt opad Skinnebenet sad i tynde Strimler, saa man tydeligt i Mellemrummene kunde se Strømpen nedenunder, og hos ikke faa bemærkede jeg, at disse Strømper, som i Reglen havde kjønne lyseblaa eller lyserøde Farver, paa Siderne vare stoppede med Garn af alle mulige, afstikkende Kulører.

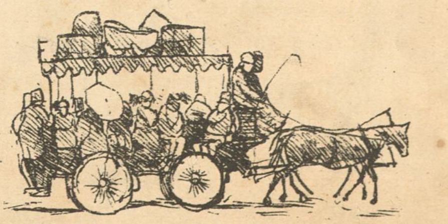

FØR OG NU.

1381
1881
Carussel.
Guldmageri.
Troldkjærlinger brændes.
Ballade.
FØR OG NU.

En Rutschetur.

1. Naar man er ung og er Rekrut,
Man nok vil rutsche med en Glut.

2 Og selv om man er Stabssergent,
Man stundom være kan galant.

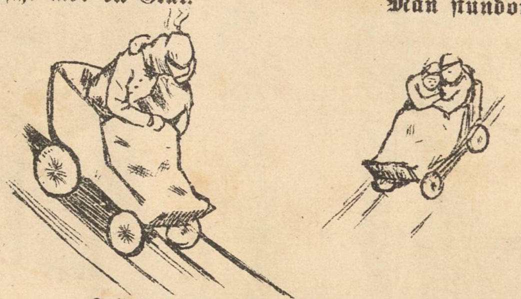

3. Her begge Par at føle faar,
Det op og ned i Verden gaar.

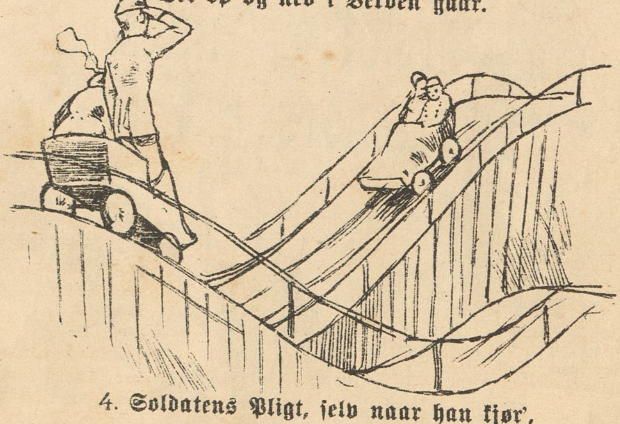

4. Soldatens Pligt, selv naar han kjør',
Er den at vise stram Honnør.

5.
Men her bekjendes maa med Skam,
At den Honnør den blev for stram.

6.
Moralen er: Hvor Pligten kalder,
Soldaten opreist staar og falder.

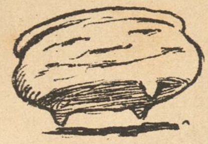

Nytaarsvise.

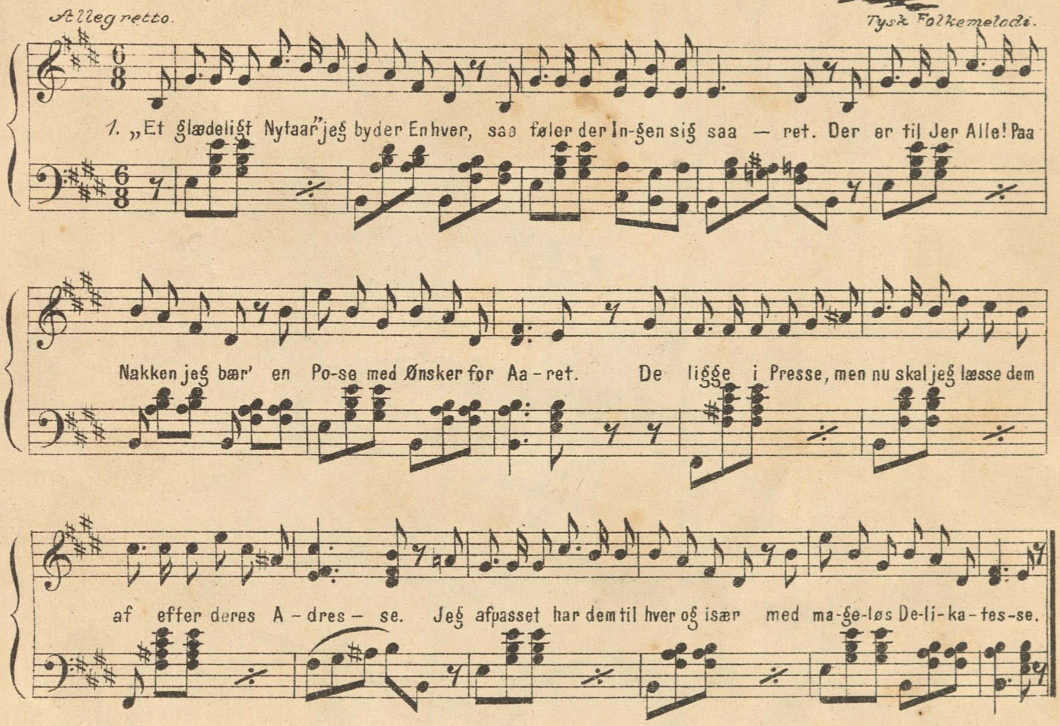

1.

„Et glædeligt Nytaar" jeg byder Enhver,
Saa føler der Ingen sig saaret.
Der er til Jer Alle! Paa Nakken jeg bær'
En Pose med Ønsker for Aaret.
De ligge i Presse,
Men nu skal jeg læsse
Dem af efter deres Adresse.
Jeg afpasset har dem til hver og især
Med mageløs Delikatesse.

2.

De Haandværkersvende først ønske jeg maa,
At ei de maa ase sig trætte;
Er Søndagen rosenrød, Mandagen blaa,
Kulør det paa Livet kan sætte.
Men Damebekjendte
Ved Nytaar sig vente
Romantiske Udbrud tilsendte:
Gid der en Roman maa i „Berlingske" staa,
Som rigtigt kan gjøre Jer spændte!

3.

Gid Alle maa sprudle af Liv og Humør
Saa muntert som Bølgen paa Revlen;
Men Graver og Klokker dog undtages bør,
Dem ønsker jeg Døden — og Djæv'len.
Gid Alt, hvad der rummer
Bekymring og Kummer,
Maa faa sig en ordentlig Slummer!
Gid Held følge min Lotterikollektør
Med største Gevinst paa mit Nummer!

4.

Endskjøndt at jeg ønsker de Embedsmænd smaa
Hvert Tillæg, hvortil de kan trænge,
Jeg Rigsdagen ønsker: Gid leve den maa —
Naturligvis ikke for længe.
Thi sæt, at det hænder,
At hjem de ei vender,
Før Nytaarsny atter sig tænder!
Mens de tærske Langhalm, hvem høste og saa?
Med Dyrtid som Tillæg det ender.

5.

Selv ei Fabrikanter af Bitter-Essents
Jeg Del i min Godhed vil nægte,
Men ønske dem Bitterhed nok til at skjænd's,
Om hvem der leverer den ægte.
Sig Sabro og Køster
I Blade forlyster
Med Skrivning, saa Fingrene ryster.
Gid Læserne faa Mavepine imens!
Saa Fordel de Begge dog høster.

6.

Skjøndt borgerlig født, jeg mig steder til Kur
Hos Dannemarks høibaarne Adel
Og ønsker, at Aaret, som nu staar for Tur,
Maa se dem i Væddeløbssaddel.
Det er en Slags Lindring
For Fortids Erindring
Om Landsernes Brydning og Splintring,
Og selv om en Adelsmand slet ikke dur,
Han bruges dog kan til „Forhindring".

7.

Ja muligvis er der en hel Del endnu,
Til hvem Nytaarsønsker der skyldes;
Men bliv derfor endelig ikke jaloux,
Det er jo ei sagt, de opfyldes,
Nei tvertimod — ja men
Min er ikke Skammen,
Men ene Fortunas, Madammen;
Et glædeligt Nytaar jeg ønsker saagu'
Jer Alle, ja Alle tilsammen!

Anskuelsesbillede
(VINTER).

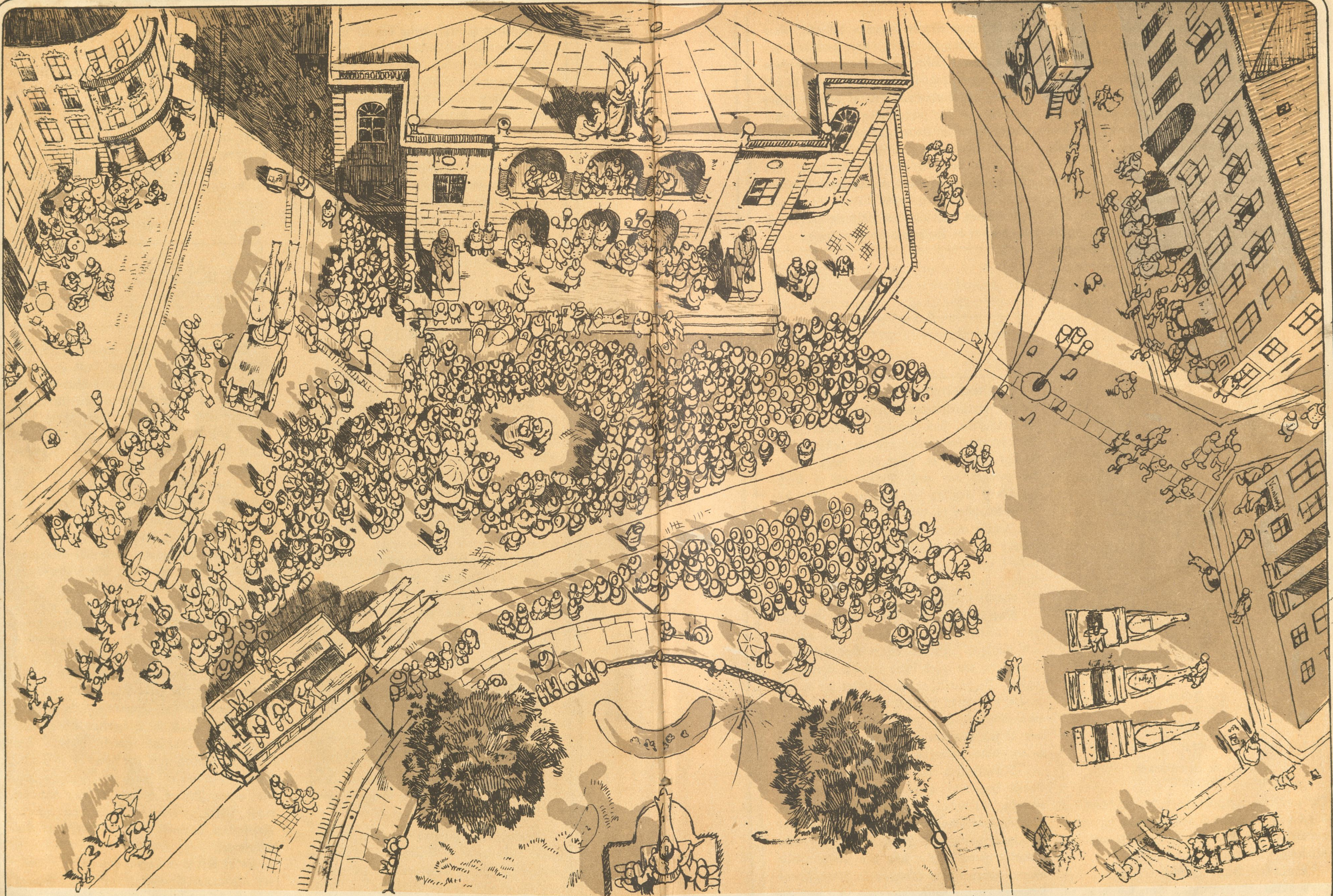

KONGENS NYTORV.